

ΟΡΘΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερα, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σού εστιν η βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας τοίς βασιλεύσι, κατά βαρβάρων δωρούμενος, καί τό σόν φυλάττων, διά τού Σταυρού σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αήττητον τρόπαιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερά καί ακαταίσχυντε, μή παρίδης, αγαθή, τάς ικεσίας ημών, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ορθοδόξων πολιτείαν, σώζε ούς εκέλευσας βασιλεύειν, καί χορήγει αυτοίς ουρανόθεν τήν νίκην, διότι έτεκες τόν Θεόν, **μόνη ευλογημένη.**

α Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον. **Χορός** Κύριε, ελέησον (γ').

α Έτι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.

α Έτι δεόμεθα υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών,, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

α **Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχουν, και σοι την δόξαν**

αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν. Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ιερέυς Δόξα τή αγία και ομοουσίω, και ζωοποιώ και αδιαιρέτω Τριάδι, πάντοτε, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν. Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία (εκ γ').

Κύριε, τά χείλη μου ανοίξεις, και τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίμ σου (δίς).

Ψαλμός 3

- Κύριε τί επληθύθησαν οι θλίβοντές με πολλοί επανίστανται επ' εμέ
- Πολλοί λέγουσιν τή ψυχή μου ουκ έστιν σωτηρία αυτώ εν τώ Θεώ αυτου διάψαλμα
- Σύ δε κύριε αντιλήμπτωρ μου εί δόξα μου και υψών την κεφαλήν μου
- Φωνή μου προς κύριον εκέκραξα και επήκουσέν μου εξ όρους αγίου αυτου διάψαλμα
- Εγώ εκοιμήθην και ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεταιί μου
- Ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού τών κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι
- Ανάστα κύριε σώσόν με ο Θεός μου ότι σύ επαταξας πάντας τούς εχθραίνοντάς μοι ματαίως οδόντας αμαρτωλών συνέτριψας
- Του Κυρίου η σωτηρία και επί τόν λαόν σου η ευλογία σου

Και páλιν

- Εγώ εκοιμήθην και ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεταιί μου

Ψαλμός 37

- Κύριε μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με
- ότι τά βέλη σου ενεπάγησάν μοι και επεστήρισας επ' εμέ τήν χείρά σου
- ουκ έστιν ίασις εν τή σαρκί μου από προσώπου τής οργής σου ουκ έστιν ειρήνη
- τοίς οστέοις μου από προσώπου τών αμαρτιών μου
- ότι αι ανομίαι μου υπερήραν τήν κεφαλήν μου ωσει φορτίον βαρύ εβαρύνθησαν επ' εμέ
- προσώζεσαν και εσάπησαν οι μώλωπές μου από προσώπου τής αφροσύνης μου
- εταλαιπώρησα και κατεκάμφθην έως τέλους όλην τήν ημέραν σκυθρωπάζων επορευόμην
- ότι αι ψύαι μου επλήσθησαν εμπαιγμών και ουκ έστιν ίασις εν τή σαρκί μου
- εκακώθην και εταπεινώθην έως σφόδρα ωρυόμην από στεναγμού τής καρδιάς μου

- κύριε εναντίον σου πάσα η επιθυμία μου και ο στεναγμός μου από σου ουκ εκρύβη
 - η καρδιά μου εταράχθη εγκατέλιπέν με η ισχύς μου και τό φώς τών οφθαλμών μου και αυτό ουκ έστιν μετ' εμού
 - οι φίλοι μου και οι πλησίον μου εξ εναντίας μου ήγγισαν και έστησαν και οι έγγιστά μου από μακρόθεν έστησαν
 - και εξεβιάσαντο οι ζητούντες τήν ψυχήν μου και οι ζητούντες τά κακά μοι
 - ελάλησαν ματαιότητας και δολιότητας όλην τήν ημέραν εμελέτησαν
 - εγώ δέ ωσει κωφός ουκ ήκουον και ωσει άλαλος ουκ ανοίγων τό στόμα αυτού
 - και εγενόμην ωσει άνθρωπος ουκ ακούων και ουκ έχων εν τώ στόματι αυτού ελεγμούς
 - ότι επί σοί κύριε ήλπισα σύ εισακούση κύριε ο Θεός μου
 - ότι είπα μήποτε επιχαρώσιν μοι οι εχθροί μου και εν τώ σαλευθήναι πόδας μου επ' εμέ εμεγαλορρημόνησαν
 - ότι εγώ εις μάστιγας έτοιμος και η αλγηδών μου ενώπιόν μου διά παντός
 - ότι τήν ανομίαν μου εγώ αναγγελώ και μεριμνήσω υπέρ τής αμαρτίας μου
 - οι δέ εχθροί μου ζώσιν και κεκραταίωvται υπέρ εμέ και επληθύνθησαν οι μισούντές με αδίκως
 - οι ανταποδιδόντες κακά αντί αγαθών ενδιέβαλλόν με επει κατεδίωκον δικαιοσύνην και απέρριψάν με τόν αγαπητόν ωσει νεκρόν εβδελυγμένον
 - μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
 - πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου
- Και πάλιν**
- μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
 - πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ο Θεός ο Θεός μου προς σέ ορθρίζω edίψησέν σοι η ψυχή μου ποσαπλώς σοι η σάρξ μου εν γή ερήμω και αβάτω και ανύδρω
- ούτως εν τώ αγίω ώφθην σοι τού ιδείν τήν δύναμίν σου και τήν δόξαν σου
- ότι κρείσσον τό έλεός σου υπέρ ζωάς τά χείλη μου επαινέσουσίν σε
- ούτως ευλογήσω σε εν τή ζωή μου εν τώ ονόματί σου αρώ τάς χείράς μου
- ωσει στέατος και πιότητος εμπλησθείη η ψυχή μου και χείλη αγαλλιάσεως αινέσει τό στόμα μου
- ει εμνημόνευόν σου επί τής στρωμνής μου εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου και εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι

- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου
- αυτοί δέ εις μάτην εζήτησαν τήν ψυχήν μου εισελεύσονται εις τά κατώτατα τής γής παραδοθήσονται εις χείρας ρομφαίας μερίδες αλωπέκων έσονται
- ο δέ βασιλεύς ευφρανθήσεται επί τώ Θεώ επαινεσθήσεται πάς ο ομνύων εν αυτώ ότι ενεφράγη στόμα λαλούντων άδिका

Καί πάλιν

- εν τοίς όρθοις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλουΐα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου κύριε
- ότι επλήσθη κακών η ψυχή μου καί η ζωή μου τώ άδη ήγγισεν
- προσελογίσθην μετά τών καταβαινόντων εις λάκκον εγενήθην ως άνθρωπος αβοήθητος εν νεκροίς ελεύθερος
- ωσει τραυματίαι ερριμμένοι καθεύδοντες εν τάφω ών ουκ εμνήσθης έτι καί αυτοί εκ τής χειρός σου απώσθησαν
- έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω εν σκοτεινοίς καί εν σκιά θανάτου
- επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου καί πάντας τούς μετεωρισμούς σου επ' εμέ επήγαγες διάψαλμα
- εμάκρυνας τούς γνωστούς μου απ' εμού έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς παρεδόθην καί ουκ εξεπορευόμην
- οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας εκέκραξα πρός σέ κύριε όλην τήν ημέραν διεπέτασα πρός σέ τάς χείράς μου
- μή τοίς νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια ή Ιατροί αναστήσουσιν καί εξομολογήσονται σοι
- μή διηγήσεταιί τις εν τάφω τό έλέός σου καί τήν αλήθειάν σου εν τή απωλεία
- μή γνωσθήσεται εν τώ σκότει τά θαυμάσιά σου καί η δικαιοσύνη σου εν γή επιλελησμένη
- καγώ πρός σέ κύριε εκέκραξα καί τό πρωί η προσευχή μου προφθάσει σε
- ίνα τί κύριε απωθείς τήν ψυχήν μου αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού
- πτωχός ειμι εγώ καί εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δέ

εταπεινώθην καί εξηπορήθην

- επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου καί οι φοβερισμοί σου εξετάρραξάν με
- εκύκλωσάν με ως ύδωρ όλην τήν ημέραν περ ιέσχον με άμα
- εμάκρυνας απ' εμού φίλον καί πλησίον καί τούς γνωστούς μου από ταλαιπωρίας

Καί πάλιν

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον καί μή επιλανθάνου πάσας τάς ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τάς νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οικτιρμοίς
- τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τάς οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οικτίρμων καί ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος καί πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
- ου κατά τάς αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τάς ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τάς ανομίας ημών
- καθώς οικτίρει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού ωσει άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ καί ουχ υπάρξει καί ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού
- τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς
- κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού καί η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες

- τόν λόγον αυτού τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
 - ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα αυτού
 - ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον
- Καί πάλιν**
- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίμ μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
 - καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
 - ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
 - καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
 - εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
 - διεπέτασα τάς χειράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
 - ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα
 - γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
 - εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
 - δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
 - ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
 - καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ
- Καί πάλιν**
- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου (2)
 - τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- α Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

- α Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- α Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- α Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- α **Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσαν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμη αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Απολυτίκιον Έχος α'

Τού λίθου σφραγισθέντος υπό τών Ιουδαίων, καί στρατιωτών φυλασσόντων τό άχραντόν σου Σώμα, ανέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τώ κόσμω τήν ζωήν, διά τούτο αι Δυνάμεις των ουρανών εβών σοι ζωοδότα. Δόξα τή Αναστάσει σου Χριστέ, δόξα τή βασιλεία σου, δόξα τή οικονομία σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τό Χαίρε, σύν τή φωνή εσαρκούτο ο τών όλων Δεσπότης, εν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυίδ, εδείχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν Κτίστην σου. Δόξα τώ ενοικήσαντι εν σοί, δόξα τώ προελθόντι εκ σου, δόξα τώ ελευθερώσαντι

ημάς διά τού τόκου σου.

Απολυτίκιον Ἦχος β'

Ὅτε κατήλθες πρός τόν θάνατον, ἡ Ζωή ἡ ἀθάνατος, τότε τόν Ἄδην ἐνέκρωσας τή ἀστραπή τῆς θεότητος, ὅτε δέ καί τούς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πάσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Πάντα υπέρ ἐννοιαν, πάντα υπερένδοξα, τα σά Θεοτόκε μυστήρια, τή ἀγνεΐα ἐσφραγισμένη, καί παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεόν τεκούσα ἀληθινόν, αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Απολυτίκιον Ἦχος γ'

Εὐφραινέσθω τά ουρανία, ἀγαλλιιάσθω τά ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τόν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμάς, καί παρέσχε κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σε τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τού γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τή σαρκί γάρ τή ἐκ σου προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καί Θεός ἡμῶν τό διά Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμάς, ἐκ φθοράς ὡς φιλόανθρωπος.

Απολυτίκιον Ἦχος δ'

Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, τού Ἀγγέλου μαθούσαι αἱ τού Κυρίου Μαθήτριάι, καί τήν προγονικήν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστός ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καί Ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον, διάσού Θεοτόκε τοῖς ἐπί γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν ἐκουσίως υπέρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὐ ἀναστήσας τόν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τάς ψυχάς ἡμῶν.

Απολυτίκιον Ἦχος Πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τόν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί καί προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καί θάνατον υπομεῖναι, καί ἐγείραι τούς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαίρε τείχος καί σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαίρε ἀχείμαστε λιμήν καί Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκούσα ἐν σαρκί τόν Ποιητήν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μή ἐλλείπης, υπέρ τῶν ἀνυμνούντων, καί προσκυνούντων τόν Τόκον σου.

Απολυτίκιον Ἦχος πλ. β'

Ἀγγελικαί Δυνάμεις ἐπί τό μνήμά σου, καί οἱ φυλάσσουντες ἀπενεκρώθησαν, καλί ἴστατο οἱ Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητούσα τό ἀχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τόν Ἄδην, μή πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, υπήντησας τῇ Παρθένω, δωρούμενος τήν ζωήν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ο τήν ευλογημένην καλέσας σου Μητέρα ήλθες επί τό πάθος εκουσία βουλή, λάμψας εν τώ Σταυρώ, αναζητήσαι θέλων τόν Αδάμ, λέγων τοίς Αγγέλοις. Συγχάρητέ μοι, ότι ευρέθη η απολομένη δραχμή, ο πάντα σοφώς οικονομήσας, δόξα σοι.

Απολυτίκιον Ἦχος βαρύς

Κατέλυσας τώ Σταυρώ σου τόν θάνατον, ηνέωξας τώ Ληστή τόν Παράδεισον, τών Μυροφόρων τόν θρήνον μετέβαλες, καί τοίς σοίς Αποστόλοις κηρύττειν επέταξας, ότι ανέστης Χριστέ ο Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ως τής ημών Αναστάσεως θησαύρισμα, τούς επί σοί πεποιθότας Πανύμητε, εκ λάκκου καί βυθού παισμάτων ανάγαγε, σύ γάρ τούς υπευθύνους τή αμαρτία, έσωσας τεκούσα τήν σωτηρίαν, η πρό τόκου Παρθένος, καί εν τόκω Παρθένος, καί μετά τόκον πάλιν ούσα Παρθένος.

Απολυτίκιον Ἦχος Πλ. δ'

Εξ ύψους κατήλθες ο εύσπλαγγνος, ταφήν καταδέξω τριήμερον, ίνα ημάς ελευθερώσης τών παθών, Η ζωή καί η Ανάστασις ημών, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ο δι' ημάς γεννηθείς εκ Παρθένου, καί σταύρωσιν υπομείνας αγαθέ, ο θανάτω τόν θάνατον σκυλεύσας, καί Έγερσιν δείξας ως Θεός, μή παρίδης ούς έπλασας τή χειρί σου, δείξον τήν φιλανθρωπίαν σου ελεήμον, δέξαι τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν υπέρ ημών καί σώσον Σωτήρ ημών, λαόν απεγνωσμένον.

α Ἐτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

α Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

α Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.

α **Ότι σου το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

Καθίσματα Ἦχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ, στρατιώται τηρούντες, νεκροί τή αστραπή, τού οφθέντος Αγγέλου, εγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξί τήν Ανάστασιν, σέ δοξάζομεν, τόν τής φθοράς καθαιρέτην, σοί προσπίπτομεν, τώ αναστάντι εκ τάφου, καί μόνω Θεώ ημών.

Δόξα...

Σταυρώ προσηλωθείς, εκουσίως Οικτίρμον, εν μνήματι τεθείς, ως θνητός Ζωοδότα, τό κράτος συνέτριψας, Δυνατέ τώ θανάτω σου, σέ γάρ έφριξαν, οι πυλωροί οι τού Άδου, σύ συνήγειρας, τούς απ' αιώνος θανέντας, ως μόνος φιλόανθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μητέρα σε Θεού, επιστάμεθα πάντες, Παρθένον αληθώς, καί μετά τόκον φανείσαν, οι πόθω καταφεύγοντες, πρός τήν σήν αγαθότητα σέ γάρ έχομεν, αμαρτωλοί προστασίαν, σέ κεκτήμεθα, εν πειρασμοίς σωτηρίαν τήν μόνην

Πανάμωμον.

Τού λίθου σφραγισθέντος

Γυναίκες πρός τό μνήμα παρεγένοντο όρθρια, καί αγγελικήν οπτασίαν θεασάμεναι έτρεμον, ο τάφος εξήστραπτε ζωήν, τό θαύμα κατέπληττεν αυτάς, διά τούτο απελθούσαι, τοίς μαθηταίς εκήρυττον τήν Έγερσιν. Τόν Άδην εσκύλευσε Χριστός, ως μόνος κραταιός καί δυνατός, καί φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τόν τής κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυρού.

Δόξα...

Εν τώ σταυρώ προσηλωθείς η Ζωή τών απάντων, καί εν νεκροίς λογισθείς ο αθάνατος Κύριος, ανέστης τριήμερος Σωτήρ, καί ήγειρας Αδάμ εκ τής φθοράς, διά τούτο αί Δυνάμεις τών ουρανών εβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τοίς σοίς παθήμασι Χριστέ, δόξα τή Αναστάσει σου, δόξα τή συγκαταβάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Καί νύν... Θεοτοκίον Τόν τάφον σου Σωτήρ

Μαρία τό σεπτόν, τού Δεσπότου δοχείον, ανάστησον ημάς, πεπτωκότας εις χάος, δεινής απογνώσεως, καί πταισμάτων καί θλίψεων, σύ γάρ πέφυκας, αμαρτωλών σωτηρία, καί βοήθεια, καί κραταιά προστασία, καί σώζεις τούς δούλους σου.

Καθίσματα Έχος β'

Ο ευσχήμεν Ιωσήφ, από τού ξύλου καθελών, τό άχραντόν σου Σώμα, σινδόνη καθαρά ειλήσας καί αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο, αλλά τριήμερος ανέστης Κύριε, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα...

Ταίς μυροφόροις Γυναιξί, παρά τό μνήμα επιστάς, ο Άγγελος εβόα, Τά μύρα τοίς θνητοίς υπάρχει αρμόδια, Χριστός δέ διαφθοράς εδείχθη αλλότριος, αλλά κραυγάσατε, Ανέστη ο Κύριος, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Σταυροθεοτοκίον

Υπερδεδοξασμένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, υμνούμέν σε, διά γάρ τού Σταυρού τού Υιού σου, κατεβλήθη ο Άδης, καί ο θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ανέστημεν, καί ζωής ηξιώθημεν, τόν Παράδεισον ελάβομεν, τήν αρχαίαν απόλαυσιν διό ευχαριστούντες δοξολογούμεν, ως κραταιόν Χριστόν τόν Θεόν ημών, καί μόνον πολυέλεον.

Τόν λίθον τού μνήματος, σφραγισθήναι μή κωλύσας, τήν πέτραν τής Πίστεως, αναστάς παρέσχες πάσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τών Μαθητών σου ο χορός, σύν μυροφόροις Γυναιξίν, αγάλλεται συμφώνως, κοινήν γάρ εορτήν σύν αυτοίς εορτάζομεν, εις δόξαν καί τιμήν τής σής Αναστάσεως, καί δι' αυτών φιλόανθρωπε Κύριε, τώ λαώ σου παράσχου τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διά γάρ τού εκ σου σαρκωθέντος ο Άδης ηχημαλώτισται, ο Αδάμ ανακέκληται, η κατάρα νενέκρωται, η Εύα ηλευθέρωται, ο θάνατος τεθανάτωται, καί ημείς εξωποιοήθημεν, διό ανυμνούντες βοώμεν. Ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών, ο

ούτως ευδοκήσας δόξα σοι.

Καθίσματα Ἦχος γ'

Χριστός εκ νεκρών εγήγερται, η απαρχή τών κεκοιμημένων. Ο Πρωτότοκος τής κτίσεως, καί Δημιουργός πάντων τών γεγονότων, τήν καταφθαρείσαν φύσιν τού γένους ημών, εν εαυτώ ανεκαίνισεν. Ουκ έτι θάνατε κυριεύεις. Ο γάρ τών όλων Δεσπότης, τό κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα...

Σαρκί τού θανάτου γευσάμενος Κύριε, τό πικρόν τού θανάτου εξέτεμες τή Εγέρσει σου, καί τόν άνθρωπον κατ' αυτού ενισχύσας, τής αρχαίας κατάρας τήν ήτταν ανακαλούμενος, ο υπερασπιστής τής ζωής ημών, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ωραιότητα τής παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς εβόα σοι Θεοτόκε, Ποίόν σοι εγκώμιον, προσάγαγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι, διό ως προσετάγην βοώ σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη.

Τήν ωραιότητα τής παρθενίας σου

Τό αναλλοίωτον τό τής θεότητος, καί τό εκούσιον πάθος σου Κύριε, εις εαυτόν καταπλαγείς, ο Άδης επωδύρετο. Τρέμω τήν τού σώματος, μή φθαρείσαν υπόστασιν, βλέπω τόν αόρατον, μυστικώς πολεμούντά με, διό καί ούς κατέχω κραυγάζουσι, Δόξα Χριστέ τή Αναστάσει σου.

Δόξα...

Τό ακατάληπτον τό τής Σταυρώσεως, καί ανερμήνευτον τό τής Εγέρσεως, θεολογούμεν οι πιστοί, απόρρητον Μυστήριον σήμερον γάρ θάνατος, καί ο Άδης εσκύλευται, γένος δέ ανθρώπινον αφθαρσίαν ενδέδυται, διό καί ευχαρίστως κραυγάζομεν. Δόξα Χριστέ τή Αναστάσει σου.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν ακατάληπτον καί απερίγραπτον, τόν ομοούσιον Πατρί καί Πνεύματι, εν τή γαστρί σου μυστικώς, εχώρησας Θεομήτορ, μίαν καί ασύγχυτον, τής Τριάδος ενέργειαν, έγνωμεν τώ Τόκω σου, εν τώ κόσμω, δοξάζεσθαι, διό καί ευχαρίστως βοώμέν σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη.

Καθίσματα Ἦχος δ'

Αναβλέψασαι τού τάφου τήν είσοδον, καί τήν φλόγα τού Αγγέλου μή φέρουσαι, αι Μυροφόροι σύν τρόμω εξίσταντο λέγουσαι, Άρα εκλάπη, ο τώ Ληστή ανοίξας Παράδεισον, άρα ηγέρθη, ο καί πρό πάθους κηρύξας τήν Έγερσιν, αληθώς ανέστη Χριστός ο Θεός, τοίς εν άδη παρέχων ζωήν καί ανάστασιν.

Δόξα... Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Εκουσία σου βουλή, Σταυρόν υπέμεινας Σωτήρ, καί εν μνήματι καινώ, άνθρωποι έθεντο θνητοί, τόν διά λόγου τά πέρατα συστησάμενον, όθεν δεσμευθείς ο αλλότριος, θάνατος δεινώς εσκυλεύετο, καί οι έν άδη άπαντες εκραύγαζον, τή ζωηφόρω Εγέρσει σου, Χριστός ανέστη, ο ζωοδότης, μένων εις τούς αιώνας.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγη Ιωσήφ, τό υπέρ φύσιν θεωρών, καί ελάμβανεν εις νούν, τόν επί πόκον υετόν εν τή ασπόρω συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον εν πυρί ακατάφλεκτον, ράβδον Ααρών τήν βλαστήσασαν, καί μαρτυρών ο Μνήστρω σου καί φύλαξ, τοίς Ιερεύσιν εκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καί μετά τόκον,

πάλιν μένει παρθένος.

Ταχύ προκατάλαβε Ανέστης ως αθάνατος, από τού άδου Σωτήρ, συνήγειρας τόν κόσμον σου, τή Αναστάσει τή σή, Χριστέ ο Θεός ημών, έθραυσας έν ισχύϊ, τού θανάτου τό κράτος, έδειξας Ελεήμον, τήν Ανάστασιν πάσι, διό σε καί δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα... Κατεπλάγη Ιωσήφ

Εκ τών άνω κατελθών, τών υψωμάτων Γαβριήλ, καί τή πέτρα προσελθών, ένθα η πέτρα τής ζωής, λευχειμονών ανεκραύγαζε ταίς κλαιούσαις, Παύσασθε υμείς, τής θρηνώδους κραυγής, έχουσαι αεί, τό ευσυμπάθητον, όν γάρ ζητείτε κλαίουσαι, θαρσείτε, ως αληθώς εξεγήγερται, διό βοάτε, τοίς Αποστόλοις, ότι ανέστη ο Κύριος.

Καί νύν... Θεοτοκίον, όμοιον

Κατεπλάγησαν Αγνή, πάντες Αγγέλων οι χοροί, τό Μυστήριον τής σής, κυφορίας τό φρικτόν, πώς ο τά πάντα συνέχων νεύματι μόνω, αγκάλαις ως βροτός, ταίς σαίς συνέχεται, καί δέχεται αρχήν ο Προαιώνιος, καί γαλουχείται σύμπασαν ο τρέφων, πνοήν αφάτω χρηστότητι, καί σέ ως όντως, Θεού Μητέρα, ευφημούντες δοξάζουσι.

Καθίσματα Ήχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον

Τόν Σταυρόν τού Κυρίου εγκωμιάσωμεν, τήν ταφήν τήν αγίαν ύμνοις τιμήσωμεν, καί τήν Ανάστασιν αυτού υπερδοξάσωμεν, ότι συνήγειρε νεκρούς, εκ τών μνημάτων ως Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καί ισχύν διαβόλου, καί τοίς εν άδη φώς ανέτειλε.

Δόξα...

Κύριε, νεκρός προσηγορεύθης, ο νεκρώσας τόν θάνατον, εν μνήματι ετέθης, ο κιενώσας τά μνήματα, άνω στρατιώται τόν τάφον εφύλαττον, κάτω τούς απ' αιώνος νεκρούς εξανέστησας, Παντοδύναμε καί ακατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε άγιον όρος καί θεοβάδιστον, χαίρε έμψυχε βάτε καί ακατάφλεκτε, χαίρε η μόνη πρόσ Θεόν κόσμου γέφυρα, η μετάγουσα θνητούς, πρόσ τήν αιώνιον ζωήν, χαίρε ακήρατε Κόρη, η απειράνδρωσ τεκούσα, τήν σωτηρίαν τών ψυχών ημών.

Κύριε, μετά τήν τριήμερόν σου Ανάστασιν, καί τήν τών Αποστόλων προσκύνησιν, ο Πέτρος εβόα σοι. Γυναίκες απετόλμησαν, καγώ εδειλίασα. Ληστής εθεολόγησε, καγώ ηρνησάμην σε, άρα καλέσεις με τού λοιπού μαθητήν, ή πάλιν δείξεις με αλιέα βυθού; αλλά μετανοούντά με δέξαι, ο Θεός καί σώσόν με.

Δόξα...

Κύριε, εν μέσω σε προσήλωσαν, οι παράνομοι τών καταδίκων, καί λόγχη τήν πλευράν σου εξεκέντησαν, ώ Ελεήμον, ταφήν δέ κατεδέξω, ο λύσας άδου τάς πύλας, καί ανέστης τριήμερος, έδραμον Γυναύκες ιδείν σε, καί απήγγειλαν Αποστόλοις τήν Έγερσιν. Υπερυψούμενε Σωτήρ, όν υμνούσιν Άγγελοι, ευλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Απειρόγαμε Νύμφη θεογεννήτρια, η τής Εύας τήν λύπην χαραποίησασα, ανυμνούμεν οι πιστοί καί προσκυνούμέν σε, ότι ανήγαγες ημάς εκ τής αρχαίας αράς, καί νύν δυσώπει απαύστως, πανύμνητε Παναγία, εις τό σωθήναι ημάς.

Καθίσματα Ἦχος πλ. β'

Τού τάφου ανεωγμένου, τού Ἄδου οδυρομένου, η Μαρία εβόα πρός τούς κεκρυμμένους Αποστόλους. Εξέλθετε οι τού αμπελώνος εργάται, κηρύξατε τόν τής Αναστάσεως λόγον. Ανέστη ο Κύριος, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα...

Κύριε, παρίστατο τώ τάφω σου Μαρία η Μαγδαληνή, καί έκλαιε βοώσα, καί κηπουρόν σε νομίζουσα έλεγε. Πού έκρυσας τήν αιώνιον Ζωήν; πού έθηκας τόν επί θρόνου Χερουβίμ; οι γάρ τούτον φυλάσσουντες, από τού φόβου απενεκρώθησαν, ή τόν Κύριόν μου δότε μοι, ή σύν εμοί κραυγάσατε, ο εν νεκροίς καί τούς νεκρούς αναστήσας δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προΐστορεί ο Γεδεών τήν σύλληψιν, καί ερμηνεύει ο Δαυΐδ τόν τόκον σου Θεοτόκε, κατέβη γάρ ως υετός επί πόκον, ο Λόγος εν τή γαστρί σου, καί εβλάστησας άνευ σποράς Γή αγία, τού κόσμου τήν σωτηρίαν, Χριστόν τόν Θεόν ημών η Κεχαριτωμένη.

Η Ζωή, εν τώ τάφω ανέκειτο, καί σφραγίς εν τώ λίθω επέκειτο, ως Βασιλέα υπνούντα, στρατιώται εφύλαττον Χριστόν, καί τούς εχθρούς αυτού αορασία πατάξας, ανέστη ο Κύριος.

Δόξα...

Προΐστορεί ο Ιωνάς τόν τάφον σου, καί ερμηνεύει Συμεών τήν Έγερσιν τήν ένθεον, αθάνατε Κύριε, κατέβης γάρ ωσει νεκρός εν τώ τάφω, ο λύσας Ἄδου τάς πύλας, ανέστης δέ άνευ φθοράς ως Δεσπότης, τού κόσμου εις σωτηρίαν, Χριστέ ο Θεός ημών, φωτίσας τούς εν σκότει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ικέτευε τόν Υιόν σου, τόν εκουσίως προσπαγέντα εν σταυρώ, καί αναστάντα εκ νεκρών, Χριστόν τόν Θεόν ημών, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Καθίσματα Ἦχος βαρύς

Η Ζωή εν τώ τάφω ανέκειτο, καί σφραγίς εν τώ λίθω επέκειτο, ως Βασιλέα υπνούντα, στρατιώται εφύλαττον Χριστόν, καί Άγγελοι εδόξαζον, ως Θεόν αθάνατον. Γυναίκες δέ εκραύγαζον, Ανέστη ο Κύριος, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα...

Τή τριημέρω ταφή σου σκυλεύσας τόν θάνατον, καί φθαρέντα τόν άνθρωπον, τή ζωηφόρω Εγέρσει σου, αναστήσας Χριστέ ο Θεός, ως φιλόανθρωπος δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τόν σταυρωθέντα υπέρ ημών, καί αναστάντα Χριστόν τόν Θεόν, καί καθελόντα τού θανάτου τό κράτος, απαύστως ικέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ίνα σώση τάς ψυχάς ημών.

Εσφραγισμένου τού μνήματος, η Ζωή εκ τάφου ανέτειλας Χριστέ ο Θεός, καί τών θυρών κεκλεισμένων, τοίς Μαθηταίς επέστης, η πάντων ανάστασις Πνεύμα ευθές δι' αυτών εγκαινίζων ημίν, κατά τό μέγα σου έλεος.

Δόξα...

Επί τό μνήμα έδραμον Γυναίκες, μετά δακρύων μύρα φέρουσαι, καί στρατιωτών φυλασσόντων σε, τόν τών όλων Βασιλέα, έλεγον πρός εαυτάς, Τίς αποκυλίσει ημίν τόν λίθον, ανέστη ο μεγάλης Βουλής Άγγελος, πατήσας τόν θάνατον Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμήν καί προστασία τού γένους τών ανθρώπων, εκ σου γάρ εσαρκώθη ο Λυτρωτής τού κόσμου, μόνη γάρ υπάρχεις Μήτηρ καί Παρθένος, αεί ευλογημένη καί δε, δοξασμένη, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, ειρήνην δωρήσασθαι, πάση τή οικουμένη.

Καθίσματα Ήχος πλ. δ'

Ανέστης εκ νεκρών, η ζωή τών απάντων, καί Άγγελος φωτός, ταίς Γυναιξίν εβόα, Παύσασθε τών δακρύων, τοίς Αποστόλοις ευαγγελίσασθε, κράξατε ανυμνούσαι, Ότι ανέστη Χριστός ο Κύριος, ο ευδοκήσας σώσαι ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Δόξα... Τήν σοφίαν καί Λόγον

Αναστάς εκ τού τάφου ως αληθώς, ταίς οσίαις προσέταξας Γυναιξί, κηρύξαι τήν Έγερσιν, Αποστόλοις ως γέγραπται, καί δρομαίος ο Πέτρος, επέστη τώ μνήματι, καί τό φώς εν τώ τάφω, ορών κατεπλήττετο, όθεν καί κατείδε, τά οθόνια μόνα, χωρίς τού θείου σώματος, εν αυτώ κατακείμενα, καί πιστεύσας εβόησε, Δόξα σοι Χριστέ ο Θεός, ότι σώζεις άπαντας Σωτήρ ημών, τού Πατρός γάρ υπάρχεις απαύγασμα.

Καί νύν... Θεοτοκίον, όμοιον

Τήν ουράνιον πύλην καί κιβωτόν, τό πανάγιον όρος τήν φωταυγή, νεφέλην υμνήσωμεν, τήν ουράνιον κλίμακα, τόν λογικόν Παράδεισον, τής Εύας τήν λύτρωσιν, τής οικουμένης πάσης, τό μέγα κειμήλιον, ότι σωτηρία, εν αυτή διεπράχθη τώ κόσμω καί άφεςις τών αρχαίων εγκλημάτων, διά τούτο βοώμεν αυτή. Πρέσβευε τώ σώ Υιώ καί Θεώ, τών πταισμάτων άφεςιν δωρήσασθαι, τοις ευσεβώς προσκυνούσι, τόν πανάγιον Τόκον σου.

Άνθρωποι τό μνήμά σου, Σωτήρ εσφραγίσαντο, Άγγελος τόν λίθον, εκτής θύρας απεκύλισε. Γυναίκες εθεάσαντο, εγηγερμένον εκ νεκρών, καί αύται ευηγγελίσαντο τοίς Μαθηταίς σου εν Σιών, Ότι ανέστης η ζωή τών απάντων, καί διελύθη τά δεσμά τού θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Τά μύρα τής ταφής, αι Γυναίκες κομίσασαι, φωνής Αγγελικής, εκ τού τάφου ήκουον, Παύσασθε τών δακρύων, καί αντί λύπης χαράν κομίσασθε, κράξατε ανυμνούσαι, ότι ανέστη Χριστός ο Κύριος, ο ευδοκήσας σώσαι ως Θεός, τό γένος τών ανθρώπων.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Επί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις, Αγγέλων τό σύστημα, καί ανθρώπων τό γένος, ηγιασμένη ναέ, καί Παράδεισε λογικέ, παρθενικόν καύχημα, εξ ής Θεός εσαρκώθη, καί παιδίον γέγονεν, ο πρό αιώνων υπάρχων Θεός ημών, τήν γάρ σήν μήτραν, θρόνον εποίησε, καί τήν σήν γαστέρα,

πλατυτέραν ουρανών απειργάσατο. Επί σοί χαίρει Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις, δόξα σοι.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ Ἦχος πλ. α'

α Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ Σωτήρ, τὴν ἰσχύν καθελόντα, καί σὺν εαυτῷ τὸν Ἀδάμ ἐγείραντα, καί ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

α Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι κερνάτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καί ἦσθητε, ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

α Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου,

Λίαν πρῶί, Μυροφόροι ἐδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογούσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καί εἶπε, θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

α Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου,

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθούσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σώτερ ἐνηχούντο. Ἀγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα... Τριαδικόν

Προσκυνούμεν Πατέρα, καί τὸν τούτου Υἱὸν τε, καί τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκούσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δέ τῇ Εὐά, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

α Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

α Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σὴ χάριτι.

α Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Χορός** Σοὶ Κύριε.

α **Ὅτι ηυλόγηταί σου τὸ ὄναμα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** **Χορός** Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοή Ἦχος α'

Ἡ τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δέ θρήνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ Ἀντίφωνον Α'

· Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

- Τοίς ερημικοίς, άπαυστος ο θείος πόθος εγγίνεται, κόσμου ούσι τού ματαίου εκτός.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τιμή καί δόξα, ώσπερ Πατρί, πρέπει άμα καί Υιώ, διά τούτο άσωμεν τή Τριάδι Μονοκρατορία.

Αντίφωνον Β'

- Εις τά όρη τών σών, ύψωσάς με νόμων, αρεταίς εκλάμπρουν, ο Θεός, ίνα υμνώ σε.
- Δεξιά σου χειρί λαβών σύ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μή πύρ με φλέξη τής αμαρτίας.

Δόξα... καί νύν ...

Αγίω Πνεύματι, πάσα η κτίσις καινουργείται, παλιυδρομούσα εις τό πρώτον, Ισοσθενές γάρ εστι Πατρί καί Λόγω.

Αντίφωνον Γ'

- Επί τοίς ειρηκόσι μοι οδεύσωμεν εις τάς αυλάς τού Κυρίου, ευφράνθη μου τό Πνεύμα, συγχαίρει η καρδιά.
- Επί οίκον Δαυίδ, φόβος μέγας, εκεί γάρ θρόνων εκτεθέντων, κριθήσονται άπασαι, αι φυλαί τής γής καί γλώσσαι.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τιμήν προσκύνησιν, δόξαν καί κράτος, ως Πατρί τε άξιον, καί τώ Υιώ δεί προσφέρειν. Μονάς γάρ εστιν η Τριάς τη φύσει, αλλ' ου προσώποις.

Προκείμενον

Νύν αναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι εν σωτηρίω παρρησιάσομαι εν αυτώ.

Στίχ. Τά λόγια Κυρίου λόγια αγνά.

Η Υπακοή Ήχος β'

Μετά τό Πάθος πορευθείσαι εν τώ μνήματι πρός τό μυρίσαι τό σώμά σου αι γυναίκες Χριστέ ο Θεός, είδον Αγγέλους εν τώ τάφω καί εξέστησαν, φωνής γάρ ήκουον εξ αυτών, ότι ανεστή ο Κύριος, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εν τώ ουρανώ τά όμματα, εκπέμπω μου τής καρδιάς, πρός σέ Σωτήρ, σώσόν με σή επιλάμψει.
- Ελέησον ημάς τούς πταίοντάς σοι πολλά καθ' εκάστην ώραν, ώ Χριστέ μου, καί δός πρό τέλους τρόπους, τού μετανοείν σοι.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό βασιλεύειν πέλει, τό αγιάζειν, τό κινείν τήν κτίσιν, Θεός γάρ εστιν, ομοούσιος Πατρί καί Λόγω.

Αντίφωνον Β'

- Ειμή ότι Κύριος ήν εν ημίν, τίς ικανός σώος φυλαχθήναι, εκ τού εχθρού άμα, καί ανθρωποκτόνου;
- Τοίς οδούσιν αυτών, μή παραδώς Σωτήρ τόν σόν δούλον, λέοντος τρόπον κατ' εμού κινούνται, καί γάρ οι εχθροί μου.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ζωαρχία καί γέρας, πάντα γάρ τα κτιστά, ως Θεός ών

δυναμοί, συντηρεί εν Πατρί δι' Υιού δέ.

Αντίφωνον Γ'

- Οι πεποιθότες επί Κύριον, εοίκασιν όρει τώ αγίω, οί ουδαμώς σαλεύονται, προσβολαίς τού Βελίαρ.
- Εν ανομίαις χείρας αυτών μή εκτεινάτωσαν οι θείως ζώντες, ου γάρ εά Χριστός, τή ράβδω τόν κλήρον αυτού.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, προσπηγάζει πάσα σοφία, ένθεν χάρις Αποστόλοις, καί τοίς άθλοισ καταστέφονται Μάρτυρες, καί Προφήται ορώσι.

Προκείμενον

Εξεγέρθητι, Κύριε ο Θεός μου, εν προστάγματι ώ εντείλω, καί συναγωγή λαών κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε, ο Θεός μου, επί σοί ήλπισα.

Η Υπακοή Ήχος γ'

Εκπλήττων τή οράσει, δροσίζων τοίς ρήμασιν, ο αστράπτων Άγγελος, ταίς μυροφόροις έλεγε. Τόν ζώντα τί ζητείτε εν μνήματι; ηγέρθη κενώσας τά μνήματα τής φθοράς αλλοιωτήν, γνώτε τόν αναλλοίωτον, είπατε τώ Θεώ, Ως φοβερά τά έργα σου! ότι τό γένος έσωσας τών ανθρώπων.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Τήν αιχμαλωσίαν Σιών, σύ εξείλου εκ Βαβυλώνος καμέ εκ τών παθών, πρόςζωήν έλκυσον Λόγε.
- Εν τώ Νότω οι σπείροντες δάκρυσιν ενθέοις, θεριούσι στάχνας, εν χαρά αειζωίας.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πάσα αγαθοδωρία, ως Πατρί και Υιώ συναστράπτει, εν ώ τά πάντα ζή καί κινείται.

Αντίφωνον Β'

- Εάν μή Κύριος οικοδομήση οίκον τών αρετών, μάτην κοπιώμεν, τήν δέ ψυχήν σκέποντος, ουδείς ημών πορθείται τήν πόλιν.
- Τού καρπού τής γαστρός, τώ Πνεύματι υιοποιητώς σοι τώ Χριστώ, ως Πατρί οι Άγιοι πάντοτέ εισι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ενθεωρείται πάσα αγιότης σοφία, ουσιοί πάσαν γάρ κτίσιν, αυτώ λατρεύσωμεν. Θεός γάρ, ως Πατρί τε καί Λόγω.

Αντίφωνον Γ'

- Οι φοβούμενοι τόν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιούνται, τών εντολών φάγονται, ζωηράν γάρ παγκαρπίαν.
- Κύκλω τής τραπέζης σου ευφράνθητι, καθορών σου Ποιμενάρχα, τά έκγονα φέροντα, κλάδους αγαθοεργίας.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ο πάς πλούτος τής δόξης, εξ ου χάρις καί ζωή πάση τή κτίσει, σύν Πατρί γάρ, ανυμνείται καί τώ Λόγω.

Προκείμενον

Είπατε εν τοίς έθνεσιν, ότι Κύριος εβασίλευσε, καί γάρ κατώρθωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Στίχ. Άσατε τώ Κυρίω άσμα καινόν.

Η Υπακοή Ήχος δ'

Τά τής σής παραδόξου Εγέρσεως, προδραμούσαι αι Μυροφόροι, τοίς Αποστόλοις εκήρυττον Χριστέ, ότι ανέστης ως Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οί Αναβαθμοί Αντίφωνου Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Αντίφωνου Β'

- Εκέκραξά σοι Κύριε, θερμώς εκ βάθους ψυχής μου, καμοί γενέσθω, πρός υπακοήν τά θειά σου ώτα.
- Επί τόν Κύριον ελπίδα πάς τις κεκτημένος, υψηλότερος εστί, πάντων τών λυπούντων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα, άπασαν τήν κτίσιν πρός ζωογονίαν.

Αντίφωνου Γ'

- Η καρδιά μου πρός σέ Λόγε υψωθήτω, καί ουδέν θέλξει με, τών τού κόσμου τερπνών πρός χαμαιζηλίαν.
- Επί τήν μητέρα αυτού, ως έχει τις στοργήν, επί τώ Κυρίω θερμότερον φίλτρον χρεωστούμεν.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, θεογνωσίας πλούτος, θεωρίας καί σοφίας, πάντα γάρ εν τούτω τά πατρώα δόγματα, ο Λόγος εκκαλύπτει.

Προκείμενον

Ανάστα Κύριε, βοήθησον ημίν, καί λύτρωσαι ημάς, ένεκεν τής δόξης τού ονόματός σου.

Στίχ. ο Θεός, εν τοίς ωσίν ημών ηκούσαμεν.

Η Υπακοή Ήχος Πλ. α'

Αγγελική οράσει τόν νούν εκθαμβούμεναι, καί θεϊκή Εγέρσει τήν ψυχήν φωτιζόμεναι, αι Μυροφόροι τοίς Αποστόλοις ευηγγελίζοντο. Αναγγείλατε εν τοίς έθνεσι, τήν Ανάστασιν τού Κυρίου, συνεργούντος τοίς θαύμασι, καί παρέχοντος ημίν μέγα έλεος.

Οί Αναβαθμοί Αντίφωνου Α'

- Εν τώ θλίβεσθαί με Δαυϊτικώς, άδω σοι Σωτήρ μου. Ρύσαί μου τήν ψυχήν εκ γλώσσης δολίας.
- Τοίς ερημικοίς ζωή μακαρία εστί, θεϊκώ έρωτι πτερουμένοις.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, περικρατείται πάντα τά ορατά τε σύν τοίς αοράτοις, αυτοκρατές γάρ όν, τής Τριάδος έν εστιν αψεύστως.

Αντίφωνου Β'

- Εις τά όρη ψυχή αρθώμεν, δεύρο εκείσε, όθεν βοήθεια ήκει.

- Δεξιά σου χεῖρ καμέ, Χριστέ ιπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, θεολογούντες φώμεν, Σὺ εἶ Θεός, ζωή, έρωσ, φώς, νούς, σύ χρηστότης, σύ βασιλεύεις εἰς τούς αἰώνας.

Αντίφωνον Γ'

- Επί τοῖς ειρηκόσι μοι. Εἰς τάς αυλάς προσβώμεν Κυρίου, χαράς πολλῆς πλησθεῖς ευχάς αναπέμπω.
- Επί οἶκον Δαυῖδ, τά φοβερά τελεσιουργείται, πύρ γάρ ἐκεῖ φλέγον, άπαντα αισχρόν νούν.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ζωαρχική αξία, ἐξ οὐ πάν ζώνον εμψυχούται, ως εν Πατρί, άμα τε καί Λόγω.

Προκείμενον

Ανάστηθι Κύριε ο Θεός μου, ότι σύ βασιλεύεις εἰς τούς αἰώνας.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου.

Η Υπακοή Ἦχος πλ. β'

Τώ εκουσίω καί ζωοποιώ σου θανάτω Χριστέ, πύλας τού Ἄδου συντρίψας ως Θεός, ήνοιξας ημῖν τόν πάλαι Παράδεισον, καί αναστάς εκ τών νεκρών, ερρύσω εκ φθοράς τήν ζωήν ημών.

Οι Αναβαθμοί, Αντίφωνον Α'

- Εν τώ ουρανώ τούς οφθαλμούς μου αίρω, πρός σέ Λόγε, οικτιρόν με, ίνα ζώ σοι.
- Ελέησον ημάς τούς εξουθενουμένους, καταρτίζων εύχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πανσωστική αιτία, εἰ τινι τούτων κατ' αξίαν πνεύσει, τάχει εξαίρει τών τής γής, πτεροί, αύξει, τάττει άνω.

Αντίφωνον Β'

- Εἰ μή ότι Κύριος ήν εν ημῖν, ουδείς ημών αντισχεῖν ηδύνατο, εχθρού πάλαισμα, οι νικώντες γάρ ένθεν υψούνται.
- Τοῖς οδοῦσιν αυτών, μή μου ληφθήτω η ψυχή, ως στρουθίου Λόγε, οίμοι! πώς μέλλω τών εχθρών ρυσθήναι, φιλαμαρτήμων υπάρχων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ευθέωσις τοῖς πάσιν, ευδοκία, σύνεσις, ειρήνη καί η ευλογία, ισουργόν γάρ τώ Πατρί εστι καί Λόγω.

Αντίφωνον Γ'

- Οι πεποιθότες επί Κύριον εχθροῖς φοβεροί, καί πάσι θαυμαστικοί, άνω γάρ ορώσιν.
- Εν ανομίαις χείρας αυτών, ο τών δικαίων κλήρος, επίκουρόν σε έχων, Σώτερ ουκ εκτείνει.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό κράτος επί πάντων όπερ αι άνω Στρατηγίαι προσκυνούσι, σύν πάση πνοή τών κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, εξέγειρον τήν δυναστείαν σου, καί ελθέ εἰς τό σώσαι ημάς.

Στίχ. Ο ποιμαίνων τόν Ισραήλ πρόσχες.

Η Υπακοή Ἦχος βαρύς

Ο ημετέραν μορφήν αναλαβών, καί υπομείνας Σταυρόν σωματικώς, σώσόν με τή Αναστάσει σου, Χριστέ ο Θεός, ως φιλόθρωπος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνου Α'

- Τήν αιχμαλωσίαν Σιών, εκ πλάνης επιστρέψας, καμέ Σωτήρ ζώωσον, εξαίρων δουλοπαθείας.
- Εν τώ νότω ο σπείρων θλίψεις, νηστείας μετά δακρύων, ούτος χαράς δρέφεται, δράγματα αειζωοτροφίας.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πηγή τών θείων θησαυρισμάτων, εξ ού σοφία, σύνεσις, φόβος, αυτώ αίνεσις, δόξα, τιμή καί κράτος.

Αντίφωνον β'

- Εάν μή Κύριος οικοδομήση οίκου τόν τής ψυχής, μάτην κοπιώμεν, πλήν γάρ αυτού, ου πράξις, ου λόγος τελείται.
- Τού καρπού τής γαστρός, οι Άγιοι πνευματοκινήτως, αναβλαστούσι πατρώα δόγματα υιοθεσίας.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τά σύμπαντα τό είναι έχει, πρό πάντων γάρ Θεός, τών όλων κυριότης, φώς απρόσιτον, ζωή τών πάντων.

Αντίφωνον Γ'

- Οι φοβούμενοι τόν Κύριον, οδούς ζωής ευρόντες, νύν καί αεί μακαριούνται, δόξη ακηράτω.
- Κύκλω τής τραπέζης σου, ως στελέχη βλέπων τα εκγονά σου, χαίρε ευφραίνου, προσάγων ταύτα, τώ Χριστώ Ποιμενάρχα.

Δόξα... καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, βυθός χαρισμάτων, πλούτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα, ομόδοξον Πατρί καί Υιώ, λατρευτόν γάρ.

Προκείμενον

Ανάστηθι, Κύριε ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

Στίχ. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου.

Η Υπακοή Ἦχος Πλ. δ'

Αι Μυροφόροι τού Ζωοδότου επιστάσαι τώ μνήματι, τόν Δεσπότην εζήτουν, εν νεκροίς τόν αθάνατον, καί χαράς ευαγγέλια, εκ τού, Αγγέλου δεξάμεναι, τοίς Αποστόλοις εμήνουν. Ότι ανέστη Χριστός ο Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνου Α'

- Εκ νεότητός μου ο εχθρός με πειράζει, ταίς ηδοναίς φλέγει με, εγώ δέ πεποιθώς, εν σοί Κύριε τροπούμαι τούτον.
- Οι μισούντες Σιών, γεννηθήτωσαν δή, πρίν εκσπασθήναι ως χόρτος, συγκόψει γάρ Χριστός, αυχέννας αυτών, τομή βασάνων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, τό ζήν τά πάντα, φώς εκ φωτός, Θεός μέγας, σύν Πατρί υμνούμεν αυτό καί τώ Λόγω.

Αντίφωνον Β'

- Η καρδιά μου τώ φόβω σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονούσα, μή υψωθείσα αποπέση, εκ σου Πανοικτίρμον.
- Επί τόν Κύριον ο εσχηκώς ελπίδα, ου δείσει τότε, ότε πυρί τά πάντα κρινεί καί κολάσει.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, πάς τις θείος βλέπει καί προλέγει, τερατουργεί ύψιστα, εν τρισίν ένα Θεόν μέλπων, ει γάρ καί τριλαμπεί, μοναρχεί τό θείου.

Αντίφωνον Γ'

- Εκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλίνόν μοι τό ούς σου βοώντι, καί κάθαρον πρίν άρης με, από τών ευθένδε.
- Επί τήν μητέρα αυτού γήν, δύνων πάς άυθις αναλύσει, τού λαβείν βασάνους, ή γέρα τών βεβιωμένων.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, θεολογία μονάς τρισαγία ο Πατήρ γάρ άναρχος, εξ ου έφυ ο Υιός αχρόνως, καί τό Πνεύμα σύμμορφον, σύνθρονον, εκ Πατρός συνεκλάμψαν.

Αντίφωνον Δ'

- Ιδού δή τί καλόν, ή τί τερπνόν, αλλ' ή τό κατοικείν αδελφούς άμα; εν τούτω γάρ Κύριος, επηγγείλατο ζωήν αιωνίαν.
- Τού ενδύματος αυτού, ο τά κρίνα τού αγρού κοσμών, κελεύει μή δειν φροντίζειν.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, ενοειδεί αιτία, πάντα έχεται ειρηνοβραβεύτως. Θεός τούτο γάρ εστι, Πατρί τε καί Υιώ, ομοούσιον κυρίως.

Προκείμενον

Βασιλεύσει Κύριος εις τόν αιώνα, ο Θεός σου Σιών, εις γενεάν καί γενεάν.
Στίχ. Αίνει η ψυχή μου τόν Κύριον.

Η Τάξις τού Εωθινού Ευαγγελίου

Ιερεύς Τού Κυρίου δεηθώμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον.

Ιερεύς Οτι Άγιος εί ο Θεός ημών, και εν αγίοις επαναπαύη, και σοι την δόξαν αναπέμπουμεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Χορός Αμήν.

Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον (**εκ γ'**).

Ιερεύς Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον (**γ'**).

Ιερεύς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τού αγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Ειρήνη πάσι.

Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Εκ τού κατά Ιωάννου αγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τώ καιρώ εκείνω, οι ένδεκα μαθηταί επορεύθησαν εις τήν Γαλιλαίαν εις τό όρος ου ετάξατο αυτοίς ο Ιησούς. και ιδόντες αυτόν προσεκύνησαν αυτό, οι δέ εδίστασαν. και προσελθών ο Ιησούς ελάλησεν αυτοίς λέγων, Εδόθη μοι πάσα εξουσία εν ουρανώ και επί τής γής. πορευθέντες ούν μαθητεύσατε πάντα τά έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις τό όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα εντειλάμην υμίν, και Ιδού, εγω μεθ' υμών ειμι πάσας τάς ημέρας έως τής συντελείας του αιώνος. Αμήν.

ΕΘΙΝΩΝ Β' ΜΑΡΚΟΝ 16,1-8

Διαγενομένου του σαββάτου, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η του Ιακώβου και Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, ίνα ελθούσαι αλείψωσιν αυτόν. και λίαν πρωϊ τή μιά των σαββάτων έρχονται επί τό μνημείον ανατείλαντος του ηλίου. και έλεγον προς εαυτάς, Τίς αποκυλίσει ημίν τον λίθον εκ τής θύρας του μνημείου; και αναβλέψασαι θεωρούσιν ότι αποκεκύλισται ο λίθος, ήν γάρ μέγας σφόδρα. και εισελθούσαι εις τό μνημείον, είδον νεανίσκον καθημένον εν τοίς δεξιόις, περιβεβλημένον στολήν λευκήν, και εξεθαμβήθησαν. ο δέ λέγει αυτοίς, Μή εκθαμβείσθε, Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον, ηγέρθη, ουκ έστιν ωδε, ίδε, ο τόπος όπου έθηκαν αυτόν, αλλ' υπάγετε, είπατε τοίς μαθηταίς αυτού και τώ Πέτρω, ότι Προάγει υμάς εις τήν Γαλιλαίαν, εκεί αυτόν όψεσθε, καθώς είπεν υμίν. Και εξελθούσαι ταχύ έφυγον από του μνημείου, είχε δέ αυτάς τρόμος και έκστασις, και ουδενί ουδέν είπον, εφοβούντο γάρ.

ΕΘΙΝΩΝ Γ' ΜΑΡΚΟΝ 16,9-20

Αναστάς ο Ιησούς πρωϊ πρώτη σαββάτου εφάνη πρώτον Μαρία τή Μαγδαληνή, αφ' ης εκβεβλήκει επτά δαιμόνια. εκείνη πορευθείσα απήγγειλε τοίς μετ' αυτού γενομένοις, πενθούσι και κλαίουσι. κακείνοι ακούσαντες ότι ζή και εθεάθη υπ' αυτής ηπίστησαν. Μετά δέ ταύτα δυσίν εξ αυτών περιπατούσιν εφανερώθη εν ετέρα μορφή, πορευομένοις, εις αγρόν. κακείνοι απελθόντες απήγγειλαν τοίς λοι ποίς, ουδέ εκείνοις επίστευσαν. Ύστερον, ανακειμένοις αυτοίς τοίς ένδεκα εφανερώθη, και ωνείδισε τήν απιστίαν αυτών και σκληροκαρδίαν, ότι τοίς θεασαμένοις αυτόν εγηγερμένον, ουκ επίστευσαν. και είπεν αυτοίς, Πορευθέντες εις τον κόσμον άπαντα, κηρύξατε τό ευαγγέλιον πάση τή κτίσει. ο πιστεύσας και βαπτισθείς, σωθήσεται, ο δέ απιστήσας, κατακριθήσεται. σημεία δέ τοίς πιστεύσασι ταύτα παρακολουθήσει, εν τώ ονόματί μου δαιμόνια εκβαλούσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναίς, όφεις αρούσι, καν θανάσιμόν τι πίωσιν, ου μή αυτούς βλάψει, επί αρρώστους χείρας επιθήσουσι, και καλώς έξουσιν. Ο μέν ούν Κύριος, μετά τό λαλήσαι αυτοίς, ανελήφθη εις τον ουρανόν, και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού. εκείνοι δέ εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, του Κυρίου συνεργούντος, και τον λόγον βεβαιούντος διά των επακολουθούντων σημείων. Αμήν.

ΕΘΙΝΩΝ Δ' ΛΟΥΚΑΝ 24,1-12

Τή μιά των σαββάτων, όρθρου βαθέος ήλθον επί τό μνήμα, φέρουσαι άητοίμασαν αρώματα, και τινες σύν αυτοίς. ευρον δέ τον λίθον αποκεκυλισμένον από του μνημείου, και εισελθούσαι ουχ ευρον τό σώμα του Κυρίου Ιησού. και εγένετο εν τώ διαπορείσθαι αυτάς περί τούτου, και Ιδού, δύο άνδρες επέστησαν αυτοίς εν εσθήσεσιν αστραπούσαις. εμφόβων δέ

γενομένων αυτών καί κλινουσών τά πρόσωπον εις τήν γήν, είπον πρός αυτάς, Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών. ουκ έστιν ωδε, αλλ' ηγέρθη. μνήσθητε ώς ελάλησεν υμίν, έτι ων εν τή Γαλιλαία, λέγων, ότι δει τόν υιόν τού ανθρώπου παραδοθήναι εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών, καί σταυρωθήναι, καί τή τρίτη ημέρα αναστήναι. καί εμνήσθησαν τών ρημάτων αυτου, καί υποστρέψασαι από τού μνημειου, απήγγειλαν ταύτα πάντα τοίς ένδεκα καί πάσι τοίς λοιποίς. ήσαν δέ η Μαγδαληνή Μαρία καί Ιωάννα καί Μαρία Ιακώβου, καί αι λοιπαί σύν αυταίς, αι έλεγον πρός τούς αποστόλους ταύτα. καί εφάνησαν ενώπιον αυτών ωσει λήρος τά ρήματα αυτών, καί ηπίστουν αυταίς. ο δέ Πέτρος αναστάς έδραμεν επί τό μνημείον, καί παρακύψας βλέπει τά οθόνια κείμενα μόνα, καί απήλθε, πρός εαυτόν θαυμάζων τό γεγονός.

ΕΩΘΙΝΩΝ Ε' ΛΟΥΚΑΝ 24,12-35

Τώ καιρώ εκείνω, ο Πέτρος αναστάς έδραμεν επί τό μνημείον, καί παρακύψας βλέπει τά οθόνια κείμενα μόνα. καί απήλθε, πρός εαυτόν θαυμάζων τό γεγονός. Καί Ιδού δύο εξ αυτών ήσαν πορευόμενοι εις εν αυτή τή ημέρα εις κώμην απέχουσαν σταδίους εξήκοντα από Ιερουσαλήμ, η όνομα Εμμαούς. καί αυτοί ωμίλουν πρός αλλήλους περί πάντων τών συμβεβηκότων τούτων. καί εγένετο εν τώ ομιλείν αυτους καί συζητείν, καί, αυτός ο Ιησούς εγγίσας συνεπορεύετο αυτοίς, οι δέ οφθαλμοί αυτών εκρατούντο τού μή επιγνώναι αυτόν. είπε δέ πρός αυτους, Τίνες οι λόγοι ουτοι ούς αντιβάλλετε πρός αλλήλους περιπατούντες, καί εστέ σκυθρωποί; αποκριθείς δέ ο εις ω όνομα Κλεοπάς, είπε πρός αυτόν, Σύ μόνος παροικείς εν Ιερουσαλήμ, καί ουκ έγνως τά γενόμενα εν αυτή εν ταίς ημέραις ταύταις; καί είπεν αυτοίς, Ποία; Οι δέ είπον αυτώ, Τά περί Ιησού τού Ναζωραίου, ός εγένετο ανήρ προφήτης δυνατός εν έργω καί λόγω εναντίον τού Θεού καί παντός τού λαού, όπως τε παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς καί οι άρχοντες ημών εις κρίμα θανάτου, καί εσταύρωσαν αυτόν. ημείς δέ ηλπίζομεν ότι αυτός εστιν ο μέλλων λυτρούσθαι τόν Ισραήλ. αλλά γε ουν σύν πάσι τούτοις τρίτην ταύτην ημέραν άγει σήμερον, αφ' ου ταύτα εγένετο. αλλά καί γυναικές τινες εξ ημών εξέστησαν ημάς, γενόμεναι ορθριαί επί τό μνημείον, καί μή ευρούσαι τό σώμα αυτου, ήλθον λέγουσαι καί οπτασίαν αγγέλων εωρακέναι, οί λέγουσιν αυτόν ζήν. καί απήλθόν τινες τών σύν ημίν επί τό μνημείον, καί ευρον ούτω καθώς καί αι γυναικες είπον, αυτόν δέ ουκ είδον. καί αυτός είπε πρός αυτους, Ω ανόητοι καί βραδείς τή καρδία τού πιστεύειν επί πάσιν οις ελάλησαν οι προφήται, ουχί ταύτα έδει παθείν τόν Χριστόν καί εισελθειν εις τήν δόξαν αυτου; καί αρξάμενος από Μωσέως καί από πάντων τών προφητών, διηρμήνευεν αυτοίς εν πάσαις ταίς γραφαίς τά περί εαυτου. καί ήγγισαν εις τήν κώμην ου επορεύοντο, καί αυτός προσεποιείτο πορρώτερων πορεύεσθαι. Καί παρεβιάσαντο αυτόν, λέγοντες, Μείνον μεθ' ημών, ότι πρός εσπέραν εστί καί κέκλικεν η ημέρα. καί εισήλθε τού μείναι σύν αυτοίς. καί εγένετο εν τώ κατακλιθήναι αυτόν μετ' αυτών, λαβών τόν άρτον ευλόγησε, καί κλάσας επεδίδου αυτοίς. αυτών δέ διηνοιχθησαν οι οφθαλμοί, καί επέγνωσαν αυτόν, καί αυτός άφαντος εγένετο απ, αυτών. καί είπον πρός αλλήλους, ουχί η καρδία ημών καιομένη ήν εν ημίν, ως ελάλει ημίν εν τή οδώ, καί ως διήνοιγεν ημίν τάς γραφάς; καί αναστάντες αυτή τή ώρα, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, καί ευρον συνηθροισμένους τούς ένδεκα

καί τούς σύν αυτοίς, λέγοντας, ότι Ηγέρθη ο Κύριος όντως, καί ώφθη Σίμωνι. καί αυτοί εξηγούντο τά εν τή οδώ, καί ως εγνώσθη αυτοίς εν τή κλάσει τού άρτου.

ΕΩΘΙΝΩΝ ΣΤ' ΛΟΥΚΑΝ 24,36-53

Τώ καιρώ εκείνω, αναστάς ο Ιησούς εκ νεκρών έστη εν μέσω αυτών, καί λέγει αυτοίς, Ειρήνη υμίν. πτοηθέντες δέ καί έμφοβοι γενόμενοι εδόκουν πνεύμα θεωρεΐν. καί είπεν αυτοίς, Τί τεταραγμένοι εστέ, καί διατί διαλογισμοί αναβαΐνουσιν εν ταΐς καρδίαις υμών. ίδετε τάς χείράς μου καί τούς πόδας μου, ότι αυτός εγώ ειμι, ψηλαφήσατέ με καί ίδετε, ότι πνεύμα σάρκα καί οστέα ουκ έχει, καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα. καί τούτο ειπών έδειξεν αυτοίς τάς χείρας καί τούς πόδας. έτι δέ απιστούντων αυτών από τής χαράς, καί θαυμαζόντων, είπεν αυτοίς, Έχετε τι βρώσιμον ενθάδε; οι δέ επέδωκαν αυτώ Ιχθύος οπτού μέρος, καί από μελισσίου κηρίου. καί λαβών ενώπιον αυτών έφαγεν. Είπε δέ αυτούς, Ουτοι οι λόγοι, ούς ελάλησα πρός υμάς έτι ων σύν υμίν, ότι δεΐ πληρωθήναι πάντα τά γεγραμμένα εν τώ νόμω Μωσέως καί προφήταις καί ψαλμοίς περί εμού. τότε διήνοιξεν αυτών τόν νούν, τού συνιέναι τάς γραφάς. καί είπεν αυτοίς ότι Ούτω γέγραπται, καί ούτως είδει παθείν τόν Χριστόν, καί αναστήναι εκ νεκρών τή τρίτη ημέρα, καί κηρυχθήναι επί τώ ονόματι αυτού μετάνοιαν καί άφεσιν αμαρτιών εις πάντα τά έθνη, αρξάμενον από Ιερουσαλήμ, υμείς δέ εστε μάρτυρες τούτων. καί Ιδού εγώ αποστέλλω τήν επαγγελίαν τού πατρός μου εφ' υμάς, υμείς δέ καθίσατε εν τή πόλει Ιερουσαλήμ, έως ού ενδύσησθε δύναμιν εξ ύψους. Εξήγαγε δέ αυτούς έξω έως εις Βηθανίαν, καί επάρας τάς χείρας αυτού, ευλόγησεν αυτούς. καί εγένετο εν τώ ευλογείν αυτόν αυτούς, διέστη απ' αυτών, καί ανεφέρετο εις τόν ουρανόν. καί αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, καί ήσαν διαπαντός εν τώ ιερώ, αινούντες καί ευλογούντες τόν Θεόν. Αμήν.

ΕΩΘΙΝΩΝ Ζ' ΙΩΑΝΝΗΝ 20,1-10

Τή μιά τών σαββάτων Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται πρωΐ σκοτίας έτι ούσης, εις τό μνημείον, καί βλέπει τόν λίθον ηρμένον εκ τού μνημείου. τρέχει ούν καί έρχεται πρός Σίμωνα Πέτρον καί πρός τόν άλλον μαθητήν όν εφίλει ο Ιησούς, καί λέγει αυτοίς, Ήραν τόν Κύριον εκ τού μνημείου, καί ουκ οίδαμεν πού έθηκαν αυτόν. εξήλθεν ούν ο Πέτρος καί ο άλλος μαθητής, καί ήρχοντο εις τό μνημείον. έτρεχον δέ οι δύο ομού, καί ο άλλος μαθητής προέδραμε τάχιον τού Πέτρου, καί ήλθε πρώτος εις τό μνημείον, καί παρακύψας βλέπει κείμενα τά οθόνια, ου μέντοι εισήλθεν. έρχεται ούν Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτώ, καί εισήλθεν εις τό μνημείον, καί θεωρεί τά οθόνια κείμενα, καί τό σουδάριον, ό ήν επί τής κεφαλής αυτού, ου μετά τών οθονίων κείμενον, αλλά χωρίς εντετυλιγμένον εις ένα τόπον. τότε ούν εισήλθε καί ο άλλος μαθητής ο ελθών πρώτος εις τό μνημείον, καί είδε, καί επίστευσεν, ουδέπω γάρ ήδεισαν τήν γραφήν, ότι δεΐ αυτόν εκ νεκρών αναστήναι. απήλθον ούν πάλιν πρός εαυτούς οι μαθηταί.

ΕΩΘΙΝΩΝ Η' ΙΩΑΝΝΗΝ 20,11-18

Τώ καιρώ εκείνω, Μαρία ειστήκει πρός τώ μνημείον κλαίουσα έξω, ως ούν έκλαιε, παρέκυψεν εις τό μνημείον, καί θεωρεί δύο αγγέλους εν λευκοίς καθεζομένους, ένα πρός τή κεφαλή, καί ένα πρός τοίς ποσίν, όπου έκει το τό σώμα τού Ιησού. καί λέγουσιν αυτή εκείνοι, Γύναι, τί κλαΐεις; λέγει

αυτοίς, Ὅτι ἦσαν τόν Κύριόν μου, καί οὐκ οἶδα πού ἐθήκαν αὐτόν. καί ταῦτα εἰπούσα εστράφη εἰς τά ὀπίσω, καί θεωρεῖ τόν Ἰησοῦν εστῶτα, καί οὐκ ἦδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτή ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκεῖνη δοκούσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ, Κύριε, εἰ σύ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι πού αὐτόν ἐθήκας, καγῶ αὐτόν ἀρώ. λέγει αὐτή ὁ Ἰησοῦς, Μαρία. στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει αὐτῷ, Ραββουνι, ὃ λέγεται Διδάσκαλε. λέγει αὐτή ὁ Ἰησοῦς, Μή μου ἀπτου, οὐπω γάρ ἀναβέβηκα πρὸς τόν πατέρα μου, πορεύου δέ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καί εἰπέ αὐτοῖς, Ἀναβαίνω πρὸς τόν πατέρα μου καί πατέρα ὑμῶν, καί Θεόν μου καί Θεόν ὑμῶν. ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εῶρακε τόν Κύριον, καί ταῦτα εἶπεν αὐτή.

ΕΩΘΙΝΩΝ Θ' ΙΩΑΝΝΗΝ 20,19-31

Ούσης οὖν ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκεῖνη τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων, καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καί ἔστη εἰς τὸ μέσον, καί λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. καί τούτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καί τὴν πλευράν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τόν Κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν, καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καγῶ πέμπω ὑμᾶς. καί τούτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καί λέγει αὐτοῖς, Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. ἂν τινῶν ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφιένται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατήτε, κεκράτηνται. Θωμάς δέ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς, ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, Ἐωράκαμεν τόν Κύριον. ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐάν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τόν τύπον τῶν ἠλῶν, καί βάλω τόν δάκτυλόν μου εἰς τόν τύπον τῶν ἠλῶν, καί βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καί μεθ' ἡμέρας οκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καί Θωμάς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καί ἔστη εἰς τὸ μέσον καί εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ θωμά, φέρε τόν δάκτυλόν σου ὦδε, καί ἴδε τὰς χεῖράς μου. καί φέρε τὴν χεῖρά σου καί βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καί μὴ γίνου ἀπιστος ἀλλὰ πιστός. καί ἀπεκρίθη ὁ Θωμάς, καί εἶπεν αὐτῷ, Ὁ κύριός μου καί ὁ Θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι εῶρακάς με πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καί πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καί ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα δέ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καί ἵνα πιστεύοντες, ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΕΩΘΙΝΩΝ Ι' ΙΩΑΝΝΗΝ 21,1-14

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν εαυτόν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, ἐφάνερωσε δέ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καί Θωμάς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καί Ναθαναήλ ὁ ἀπὸ Κανά τῆς Γαλιλαίας, καί οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καί ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, Ὑπάγω ἀλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ, Ἐρχόμεθα καί ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξήλθον καί ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καί ἐν ἐκεῖνη τῇ νυκτί ἐπίασαν οὐδέν. πρωΐας δέ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τόν αἰγιαλόν, οὐ μὲντοι ἠδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὐ ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καί εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καί οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Ὁ Κύριός ἐστι.

Σίμων οὖν Πέτρος, ακούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι , τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο -- ἦν γάρ γυμνός -- , καὶ ἔβαλεν εαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον -- οὐ γάρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων --, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ οψάριον ἐπιεικὲς ἰμενον, καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν οψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος, καὶ εἰλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν, καὶ τοσοῦτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ οψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ΕΩΘΙΝΩΝ ΙΑ' ΙΩΑΝΝΗΝ 21,15-25

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν εαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ, Σίμων Ἰωνά, ἀγαπάς με πλέον τούτων; λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ, Βόσκει τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεῦτερον, Σίμων Ἰωνά ἀγαπάς με; λέγει αὐτῷ, Ναὶ, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνά, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκει τὰ πρόβατά μου. ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἢς νεώτερος, ἐζώνυες σεαυτόν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἠθελες, ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. ἐπιστραφεὶς ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθούντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε, Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τούτου ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, οὗτος δὲ τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ μοι ἀκολούθει μοι. Ἐξήλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει' ἀλλ' Ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτος ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων , καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα εἴαν γραφῆται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτόν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καὶ τὴν αγίαν σου Ἀνάστασιν υμνούμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ αγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογούντες τὸν Κύριον, υμνούμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γάρ υπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὠλεσεν.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαί με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγαθονον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... Ήχος β'

Ταίς τών Αποστόλων, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν... Ήχος ο αυτός

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα έλεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξάλειπον τό ανόμημά μου

Πεντηκοστάριον. Ήχος ο αυτός.

Αναστάς ο Ιησούς, από τού τάφου, καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν, τήν αιώνιον ζωήν, καί μέγα έλεος.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Τής μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ορθρίζει γάρ τό πνεύμά μου, πρός ναόν τόν άγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον εσπιλωμένον, άλλ' ως οικτίρμων κάθαρον, ευσπλάγχνω σου ελέει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ήχος ο αυτός

Τής σωτηρίας εύθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αισχραίς γάρ κατερρύπωσα, τήν ψυχήν αμαρτίαις, ως ραθύμως τόν βίον μου, όλον εκδαπανήσας, ταίς σαίς πρεσβείαις ρύσαι με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, εξάλειπον τό ανόμημα μου.

Ήχος πλ. β'

Τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών, εννοών ο τάλας, τρέμω τήν φοβεράν ημέραν τής κρίσεως, αλλά θαρρών εις τό έλεος τής ευσπλαγχνίας σου, ως ο Δαυίδ βοώ σοι. Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου έλεος.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οιτιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (**ναού**), των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (**ημέρας**), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον (**ιβ'**)

Ιερεύς Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου **Υιού**, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Χορός** Αμήν.

Ωδή α' Ἦχος α'

Σού η τροπαιούχος δεξιά, θεοπρεπώς εν ισχύϊ δεδόξασται, αὐτη γάρ Αθάνατε, ως πανσθενής υπεναντίους έθραυσε, τοίς Ισραηλίταις, οδόν βυθού καινουργήσασα.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ο χερσίν αχράντοις εκ χόος, θεουργικώς κατ' αρχάς διαπλάσας με, χείρας διεπέτασας εν τώ Σταυρώ, εκ γής ανακαλούμενος, τό φθαρέν μου σώμα, ό εκ Παρθένου προσείληφας.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν υπέστη δι' εμέ, καί τήν ψυχήν τώ θανάτω προδίδωσιν, ο εμπνεύσει θεία ψυχήν μοι ευθείς, καί λύσας αιωνίων δεσμών, καί συναναστήσας, τή αφθαρσία εδόξασε.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χαίρε η τής χάριτος πηγή, χαίρε η κλίμαξ καί πύλη ουράνιος, χαίρε η λυχνία καί στάμνος χρυσή, καί όρος αλατόμητον, η τόν ζωοδότην, Χριστόν τώ κόσμω κυήσασα.

Ωδή α' Ἦχος β'

Εν βυθώ κατέστρωσε ποτέ, τήν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, η υπέροπλος δύναμις, σαρκωθείς ο Λόγος δέ, τήν παμμόχθηρον αμαρτίαν εξήλειψεν, ο δεδοξασμένος Κύριος, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ο τού κόσμου άρχων Αγαθέ, ώ απεγραψάμεθα, τή εντολή τή σή μή πειθαρχήσαντες, τώ Σταυρώ σου κέκριται, προσβαλών γάρ σοι ως θνητώ περιπέπτωκε, τώ τής εξουσίας κράτει σου, καί ασθενής διήλεγκται.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτής τού γένους τών βροτών, καί τής ακηράτου ζωής αρχηγός, εις τόν κόσμον ελήλυθας, τή γάρ Αναστάσει σου, διεσπάραξας τού θανάτου τά σπάργανα, ήν δοξολογούμεν άπαντες, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Υπερτέρα πέφηνας Αγνή, πάσης αοράτου τε καί Ορατής αιειάρθενε κτίσεως, τόν γάρ Κτίστην τέτοκας, ως ηυδόκησε σαρκωθήναι εν μήτρα σου, ώ σύν παρρησία πρέσβευε, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Ωδή α' Ἦχος γ'

Ο τά ύδατα πάλαι νεύματι θείω, εις μίαν συναγωγήν συναθροίσας, καί τεμών θάλασσαν Ισραηλίτη λαώ, ούτος ο Θεός ημών, δεδοξασμένος υπάρχει, αυτώ μόνω άσωμεν, ότι δεδόξασται.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ο τήν γήν κατακρίνας τώ παραβάντι, ιδρώτος φέρειν καρπόν τας ακάνθας, ακανθών στέφανον εκ παρανόμου χειρός, ούτος ο Θεός ημών, σωματικώς δεδεγμένος, τήν κατάραν έλυσεν, ότι δεδόξασται.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Νικητής τροπαιούχος κατά θανάτου, ο αθάνατος δεδοικώς ανεδείχθη, παθητήν σάρκα γάρ εμπυχωμένην λαβών, ούτος ο Θεός ημών, καί συμπλακείς τώ τυράννω, πάντας συνανέστησεν, ότι δεδόξασται.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Αληθή Θεοτόκον πάντα τά έθνη, δοξάζει σε τήν ασπόρως τεκούσαν, υποδύς μήτραν ηγιασμένην λαβών, ούτος ο Θεός ημών, τό καθ' ημάς ουσιώθη, καί Θεός καί άνθρωπος, εκ σου γεγέννηται.

Ωδή α' Ήχος δ'

Θαλάσσης, τό ερυθραίον πέλαγος, αβρόχοις ίχνεσιν, ο παλαιός πεζεύσας, Ισραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τού Αμαλήκ τήν δύναμιν, εν τή ερήμω ετροπώσατο.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης, τήν ημετέραν έκπτωσιν, επανορθούμενος, εν τώ αχράντω ξύλω τού Σταυρού, τήν εν ξύλω ιώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ως αγαθός καί παντοδύναμος.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Εντάφω σωματικώς, εν άδη δέ μετά ψυχής ως Θεός, εν Παραδείσω δέ μετά Ληστου, καί, έν θρόνω υπήρχες Χριστέ, μετά Πατρός και Πνεύματος, πάντα πληρών ο απερίγραπτος.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ασπόρως τώ τού Πατρός βουλήματι, εκ θείου Πνεύματος, τόν τού Θεού συνείληφας Υιόν, καί σαρκί απεκύησας, τόν εκ Πατρός Αμήτορα, καί δι, ημάς εκ σου Απάτορα.

Ωδη α' Ήχος πλ. α'

Ίππον καί αναβάτην, εις θάλασσαν ερυθράν, ο συντριβων πολέμους, εν υψηλώ βραχίονι, Χριστός εξετίναξεν, Ισραήλ δε έσωσεν, επινίκιον ύμνον άδοντα.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Σέ η ακανθηφόρος Εβραίων συναγωγή, ου στοργήν Ευεργέτα, προς σέ φυλάξασα, μητρικήν Χριστέ εστεφάνωσε, τόν Γενάρχην λύοντα, τής ακάνθης, τό επιτίμιον.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ηγειράς με πεσόντα, τώ βόθρω επικλυσθείς, Ζωοδότα απώτως, καί τής εμής δυσώδους φθοράς, Χριστέ ανασχόμενος, απειράστως, θείας ουσίας, μύρω με ευωδίασας.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λέλυται η κατάρα, η λύπη πέπαυται, η γάρ Ευλογημένη, καί Κεχαριτωμένη, πιστοίς χαράν εξαπέτειλεν, ευλογίαν πάσιν ανθηφορούσα, Χριστόν τοίς πέρασι.

Ωδή α' Ήχος πλ. β'

Ως εν ηπείρω πεζεύσας ο Ισραήλ, εν αβύσσω ίχνεσι, τόν διώκτην Φαραώ, καθορών, ποντούμενον Θεώ επινίκιον ωδήν εβόα άσωμεν.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Εκτεταμέναις παλάμαις επί Σταυρού, Πατρικής επλήρωσας, ευδοκίας αγαθέ,

Ιησού τά σύμπαντα, διό, επινίκιον ωδήν σοι πάντες άσωμεν.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ως θεραπευίνς η τελευτή, προσταχθείσα πρόσεισι, τώ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αυτής βραβεύοντι ημίν, ατελεύτητον ζωήν καί, τήν Ανάστασιν.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τόν εαυτής δεξαμένη Δημιουργόν, ως αυτός ηθέλησεν, εξ ασπόρου σου γαστρός, υπέρ νούν σαρκούμενον Αγνή, τών κτισμάτων αληθώς εδείχθῃς Δέσποινα.

Ωδή α' Ἦχος βαρύς

Νεύσει σου πρός γεώδη, αντιτυπίαν μετήχθη, η πρίν ευδιάχυτος, υδάτων φύσις Κύριε, όθεν αβρόχως πεζεύσας, άδει Ισραήλ σοι, ωδήν επινίκιον.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τού θανάτου, η τυραννίς διά ξύλου, αδικω θανάτω σου, κατακριθέντος Κύριε, όθεν ο άρχων τού σκότους, σου μή κατισχύσας, δικαίως εκβέβληται.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Άδῃ σοι προσπελάσας, καί τοίς οδούσι μή σθένων, συντρίψαι τό σώμά σου, τάς σιαγόνας τέθλασαι, όθεν Σωτήρ τάς οδύνας, λύσας τού θανάτου, ανέστης τριήμερος.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λέλυνται αι ωδίνες, αι τῆς προμήτορος Εύας, ωδίνας λαθούσα γάρ, απειρογάμως τέτοκας, όθεν σαφώς Θεοτόκον, Πάναγνε ειδοότες σέ πάντες δοξάζομεν.

Ωδή α' Ἦχος πλ. δ'

Αρματηλάτην Φαραώ εβύθισε, τερατουργούσα ποτέ, Μωσαϊκή ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καί διελούσα θάλασσαν, Ισραήλ δέ φυγάδα, πεζόν οδίτην διέσωσεν, άσμα τώ Θεώ αναμέλποντα.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Τήν παντοδύναμον Χριστού θεότητα, πώς μή θαυμάσωμεν; εκ μέν παθών πάσι, τοίς πιστοίς απάθειαν, καί αφθαρσίαν βλύζουσας, εκ πλευράς δέ αγίας, πηγήν αθάνατον στάζουσας, καί ζωήν εκ τάφου αϊδιον.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ως ευρεπῆς ταίς Γυναιξίν ο Άγγελος, νύν εμπεφάνισται, καί τηλαυγή φέρων, τῆς εμφύτου σύμβολα, αϋλου καθαρότητος, τῆ μορφή δέ μηνύων, τό φέγγος τῆς Αναστάσεως, κράζων, Εξηγέρθη ο Κύριος.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δεδοξασμένα περί σου εν γενεαίς γενεών, η τόν Θεόν Λόγον, εν γαστρί χωρήσασα, αγνή δέ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε, διό σέ πάντες γεραίρομεν, τήν μετά Θεόν προστασίαν ημών.

Ωδή γ' Ἦχος α'

Ο μόνος ειδώς τῆς τών βροτών, ουσίας τήν ασθένειαν, καί συμπαθώς αυτήν μορφωσάμενος, περίζωσόν με εξ ύψους δύναμιν, τού βοάν σοι. Άγιος, ο ναός ο έμψυχος, τῆς αφράστου σου δόξης φιλόανθρωπε.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου υπάρχων Αγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καί καταβήναι πρός με ηυδόκησας ανύψωσάς με διά σταυρώσεως, τού βοάν σοι, Άγιος, ο τής δόξης Κύριος, ο ανείκαστος εν αγαθότητι.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ζωή ενυπόστατος Χριστέ, υπάρχων καί φθαρέντα με, ως συμπαθής Θεός ενδυσάμενος, εις χούν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τό θνητόν διέρρηξας, καί νεκρούς τριήμερος, αναστάς αφθαρσίαν ημφίασας.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θεόν συλλαβούσα εν γαστρί, Παρθένε διά Πνεύματος, τού Παναγίου έμεινας άφλεκτος, επει σέ βάτος τώ νομοθέτη Μωυσει, φλεγομένην άκαυστα, σαφώς προεμήνυσε, τήν τό πύρ δεξαμένην τό άστεκτον.

Ωδή γ' Ήχος β'

Εξήνθησεν η έρημος, ωσει κρίνον Κύριε, η τών εθνών στειρεύουσα, Εκκλησία τή παρουσία σου, εν ή εσπερώθη η καρδιά μου.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Η κτίσις εν τώ πάθει σου, ηλλοιούτο βλέπουσα, εν ευτελεί προσχήματι, υπ' ανόμων μυκτηριζόμενον, τόν εδράσαντα πάντα θείω νεύματι.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Εκ χόος κατ' εικόνα με, τή χειρί σου έπλασας, καί συντριβέντα πάλιν δέ, εις χούν θανάτου δι' αμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εις άδην συνανέστησας.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τά τάγματα εξέστησαν, τών Αγγέλων Πάναγνε, καί τών ανθρώπων έφριξαν, αι καρδίαι επί τώ τόκω σου, διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ωδή γ' Ήχος γ'

Ο εκ μή όντων τά πάντα παραγαών, το Λόγω κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι Παντοκράτορ Ύψιστε, εν τή αγάπη τή ση στερέωσόν με.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Διά Σταυρού σου ησχύνθη ο ασεβής, ειργάσατο βόθρον γάρ, όν ορύξας εισπέπτωκε, ταπειών υψώθη δέ, Χριστέ τό κέρας εν σή τή Αναστάσει.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Τής ευσεβείας τό κήρυγμα τών εθνών, ως ύδωρ εκάλυψε, τας θαλάσσας Φιλάνθρωπε, αναστάς εκ τάφου γάρ, τό τής Τριάδος απεκάλυψας φέγγος.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περί σού, η πόλις η έμψυχος, τού αεί βασιλεύοντος, διά σού γάρ Δέσποινα, τοίς επί γής Θεός συνανεστράφη.

Ωδή γ' Ήχος δ'

Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σύ μου ισχύς Κύριε, καί καταφυγή καί στερέωμα.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Τό ξύλον τής ζωής, η νοητή καί αληθής άμπελος, επί Σταυρού κρέματα, πάσιν αμβροσίαν πηγάζουσα.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Ως μέγας ως φοβερός, ως τό τού άδου καθελών φρύαγμα, καί ως Θεός άφθαρτος, νύν σωματικώς εξεγήγερται.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Σύ μόνη τοίς επί γής, τών υπέρ φύσιν αγαθών πρόξενος, Μήτηρ Θεού γέγονας, όθεν σοι τό Χαίρε προσάγομεν.

Ωδη γ' Ἦχος Πλ. α'

Ο πήξας επ' ουδενός τήν γήν τή προστάξει σου, καί μετεωρίσας ασχέτως βρίθουσας, επί τήν ασάλευτον Χριστέ, πέτραν τών εντολών σου, τήν Εκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε αγαθέ καί φιλόανθρωπε.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Χολήν μέν οι εκ πέτρας τό μέλι θηλάσαντες, τώ εν τή ερήμω τερατουργήσαντι, σοί προσενηνόχασι Χριστέ, όξος δ' αντί τού μάννα ευεργεσίαν σοι ημίψαντο, παίδες Ισραήλ οι αγνώμονες,

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Οι πάλαι φωτοειδεί νεφέλη σκεπτόμενοι, τήν Ζωήν εν τάφω Χριστόν κατέθεντο, αλλ' αυτεξουσίως αναστάς, πάσι πιστοίς παρέσχες, τήν μυστικώς επισκιάζουσας, άνωθεν τού Πνεύματος έλλαμψιν.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Σύ Μήτηρ Θεού ασυνδυάστως γεγένησαι, τού εξ ακηράτου πατρός εκλάμψαντος, άνευθεν, ωδίνων μητρικών, όθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γάρ εκύησας, Λόγον, ορθοδόξως κηρύττομεν.

Ωδή γ' Ἦχος πλ. β'

Ούκ έστιν άγιος ως σύ, Κύριε ο Θεός μου, ο υψώσας τό κέρας, τών πιστών σου Αγαθέ, καί στερεώσας ημάς, εν τή πέτρα τής Ομολογίας σου.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Θεόν σταυρούμενον σαρκί, καθορώσα η κτίσις, διελύετο φόβω, αλλά τή συνεκτική, παλάμη τού δι' ημάς σταυρωθέντος, κραταιώς συνείχετο.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτω θάνατος λυθείς, κείται δείλαιος άπνους, της ζωής γάρ μή φέρων, τήν ένθεον προσβολήν, νεκρούται ο ισχυρός, καί δωρείται πάσιν η Ανάστασις.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τού θείου τόκου σου Αγνή, πάσαν φύσεως τάξιν, υπερβαίνει τό θαύμα, Θεόν γάρ υπερφυώς, συνέλαβες εν γαστρί, καί τεκούσα μένεις αειπάρθενος.

Ωδή γ' Ἦχος βαρύς

Ο κατ' αρχάς τούς ουρανούς, παντοδυναμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καί τώ παντουργώ καί θείω Πνεύματι, πάσαν, τήν δύναμιν αυτών, έν ασαλεύτω με πέτρα, τής ομολογίας σου στερέωσον.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Σύ ανελθών επί ξύλου, υπέρ ημών οδυνασαι, εκουσίως εύσπλαγχνε Σωτήρ, καί φέρεις πληγήν ειρήνης πρόξενον, καί σωτηρίας τοίς πιστοίς, δι' ής τώ σώ Ελεήμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Σύ μέ καθήρας τής πληγής, τόν τή ψυχή τετρωμένον, δρακοντίω δήγματι Χριστέ, καί έδειξας φώς εν σκότει, πάλαι μοι κατωκισμένω καί φθορά, διά σταυρού γάρ εις Άδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τής απειράνδρου σου Μητρός, ταίς ικεσίαις τώ κόσμω, τήν ειρήνην

βράβευσον Σωτήρ, καί τώ Βασιλεί τήν νίκην δώρησαι, κατά βαρβάρων
δυσμενών, καί τής αφράστου σου δόξης, τούς δοξολογούντάς σε αξίωσον.

Ωδή γ' Ἦχος Πλ. δ'

Ο στερεώσας κατ' αρχάς, τούς ουρανούς εν συνέσει, καί τήν γήν επί υδάτων
εδράσας, εν τή πέτρα με Χριστέ, τών εντολών σου στήριξον, ότι ουκ έστι
πλήν σου, άγιος μόνε φιλάθρωπε.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τόν Αδάμ, τή γεύσει τής αμαρτίας, τής σαρκός σου τό
σωτήριον πάθος, εδικαίωσε Χριστέ αυτός γάρ ουχ υπεύθυνος, τή τού
θανάτου πείρα, πέφηνας ο αναμάρτητος.

· Δόξα τή αγία Αναστάσει σου, Κύριε.

Της, Αναστάσεως τό φώς, εξέλαμψε τοίς εν σκότει, τού θανάτου καί σκιά
καθημένοις, ο Θεός μου Ιησούς, καί τή αυτού θεότητι, τόν ισχυρόν
δεσμεύσας, τούτου τά σκεύη διήρπασε.

· Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τών Χερουβίμ καί Σεραφίμ, εδείχθης υψηλότερα, Θεοτόκε, σύ γά μόνη εδέξω,
τόν αχώρητον Θεόν, εν σή γαστρί αμόλυντε, διό πιστοί σε πάντες, ύμνοις αεί
μακαρίζομεν.

α Ἐτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

α Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

α Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών
Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων
μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών,
Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.

α **Ότι συ ει ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω
Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους
αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

(Κοντάκιον)

(Οίκος)

Μεσώδια Καθίσματα

α Ἐτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

α Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

α Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών
Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων
μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών,
Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.

α **Συ γαρ ει ο Βασιλεύς της ειρήνης και Σωτήρ των ψυκών ημών,
και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω
Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Χορός** Αμήν.

Κοντάκιον Ἦχος α'

Όταν έλθης ο Θεός

Εξανέστης ως Θεός εκ τού τάφου εν δόξη, καί κόσμον συνανέστησας, καί η
φύσις τών βροτών ως Θεόν σε ανύμνησε, καί θάνατος ηφάνισται, καί ο Αδάμ
χορεύει Δέσποτα, καί η Εύα νύν εκ τών δεσμών λυτρουμένη, χαίρει

κράζουσα. Σύ εἶ ὁ πάσι παρέχων, Χριστέ τήν Ανάστασιν.

Ο Οἶκος

Τόν αναστάντα τριήμερον ανυμνήσωμεν, ὡς Θεόν παντοδύναμον, καί πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα, καί τούς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις οφθέντα καθῶς ἠυδοκήσε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας, καί Αποστόλοις χαράν μηνύων, ὡς ὁ μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταίς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καί Ἄδης στενάζει, καί θάνατος οδύρεται, καί κόσμος ἀγάλλεται, καί πάντες συγχαίρουσι, Σύ γάρ παρέσχες πάσι Χριστέ τήν Ανάστασιν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τά ἄνω ζητῶν Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου Παντοδύναμε καί Ἄδης ἰδῶν, τό θαῦμα ἐξεπλήττετο, καί νεκροί ἀνίσταντο, καί ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καί ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται, καί κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Οἶκος

Σύ εἰ τό φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σύ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων καί ἡ ζωή τῶν βροτῶν καί πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τό κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καί τοῦ Ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καί οἱ θνητοί κατιδόντες τό θαῦμα ἐθαύμαζον, καί πάσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διό καί πάντες δοξάζομεν, καί υμνοῦμεν τήν σῆν συγκατάβασιν, καί κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος Ἐξανέστης σήμερον, ἀπό τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καί ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, σήμερον Ἀδάμ χορεύει, καί χαίρει Εὐά, ἅμα δέ, καί οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τό θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ο Οἶκος

Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καί Χριστόν τόν Θεόν ὁμοφρόνως υμνεῖτωσαν, ὅτι τούς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πάσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καί Λυτρωτῇ ἡμῶν, ὅτι τούς βροτούς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡ ζωοδότης συνανεγκύσας, πρὸς οὐρανοῦς συνανυψοί, καί καταράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καί πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ὁ Σωτήρ καί ρύστης μου, ἀπό τοῦ τάφου, ὡς Θεός ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τούς γηγενεῖς, καί πύλας ἄδου συνέτριψε, καί ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ο Οἶκος

Τόν αναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστόν τόν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καί πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τόν ἄδην τε νεκρώσαντα, καί τό κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καί τόν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὐά ἐλευθερώσαντα, υμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς, Αὐτός γάρ ὡς ὁ μόνος κραταιός Θεός, καί Δεσπότης ἐνέστη τριήμερος.

Κοντάκιον Ἦχος Πλ. α'

Μιμητῆς ὑπάρχων Πρὸς τόν Ἄδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καί τὰς

πύλας συντρίψας ως παντοδύναμος, τούς θανόντας ως Κτίστης
συνεξανέστησας, καί θανάτου τό κέντρον Χριστέ συνέτριψας, καί Αδάμ τής
κατάρας ερρύσω Φιλάνθρωπε, διό πάντες σοί κρίζομεν. Σώσον ημάς Κύριε.

Ο Οίκος

Ακούσασαι αι Γυναίκες τού Αγγέλου τά ρήματα, απεβάλοντο τόν θρήνον,
προσχαρείς γενόμεναι, καί σύντρομοι τήν Ανάστασιν έβλεπον, καί ιδού
Χριστός προσήγγισεν αυτοίς, λέγων τό, Χαίρετε, θαρσεείτε, εγώ τόν κόσμον
νενίκηκα, καί τούς δεσμίους ερρυσάμην, σπουδάσατε ούν πρός τούς
Μαθητάς, απαγγέλλουσαι αυτοίς, ότι προάγω υμάς, εν τή πόλει Γαλιλαία
τού κηρύξαι. Διό πάντες σοι κρίζομεν. Σώσον ημάς Κύριε.

Κοντάκιον 'Ηχος πλ. β'

Τήν υπέρ ημών Τή ζωαρχική παλάμη τούς τεθνεώτας, εκ τών ζοφερών
κευθμώνων ο Ζωοδότης, αναστήσας άπαντας Χριστός ο Θεός, τήν
ανάστασιν εβράβευσε, τώ βροτείω φυράματι, υπάρχει γάρ πάντων Σωτήρ,
ανάστασις καί ζωή, καί Θεός τού παντός.

Ο Οίκος

Τόν Σταυρόν καί τήν Ταφήν σου Ζωοδότα, ανυμνούμεν οι πιστοί καί
προσκυνούμεν, ότι τόν Άδην έδησας Αθάνατε, ως Θεός παντοδύναμος, καί
νεκρούς συνανέστησας, καί πύλας τού Άδου συνέτριψας, καί κράτος τού
θανάτου καθείλες ως Θεός. Διό οι γηγενείς δοξολογούμεν σε πόθω τόν
αναστάντα, καί καθελόντα εχθρού τό κράτος τού πανώλους, καί πάντα
αναστήσαντα τούς επί σοί πιστεύσαντας, καί κόσμον λυτρωσάμενον εκ τών
βελών τού όφews, καί ως μόνον δυνατόν, εκ τής πλάνης τού εχθρού
λυτρωσάμενον ημάς, όθεν ανυμνούμεν ευσεβώς τήν Ανάστασίν σου, δι' ής
έσωσας ημάς, ως Θεός τού παντός.

Κοντάκιον 'Ηχος βαρύς

Ουκέτι φλογίνη ρομφ-

Ουκέτι τό κράτος τού θανάτου, ισχύσει κατέχειν τούς βροτούς, Χριστός γάρ
κατήλθε συντρίβων, καί λύων τάς δυνάμεις αυτού, δεσμεΐται ο Άδης,
Προφήται συμφώνως αγάλλονται. Επέστη λέγοντες Σωτήρ, τοίς εν πίστει,
εξέρχεσθε οι πιστοί εις τήν ανάστασιν.

Ο Οίκος

Έτρεμε κάτωθεν τά καταχθόνια σήμερον ο Άδης καί ο θάνατος τόν ένα τής
Τριάδος, η γή εκλονείτο, πυλωροί δέ Άδου ιδόντες σε έπτηξαν, η κτίσις δέ
πάσα συν τοίς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, επινίκιον ωδήν τώ λυτρωτή
ημών Θεώ τώ καταλύσαντι νύν θανάτου τήν δύναμιν, Αλαλάξωμεν καί
βοήσωμεν τώ Αδάμ, καί τοίς εξ Αδάμ. Εύλον του εισήγαγεν, εξέρχεσθε οι
πιστοί εις τήν ανάστασιν.

Κοντάκιον 'Ηχος Πλ. δ'

Ως απαρχάς τής φύσεως

Εξαναστάς τού μνήματος, τούς τεθνεώτας ήγειρας, καί τόν Αδάμ
ανέστησας, καί η Εύα χορεύει εν τή σή Αναστάσει, καί κόσμου τά πέρατα
πανηγυρίζουσι, τή εκ νεκρών Εγέρσει σου Πολυέλεε.

Ο Οίκος 'Ηχος Πλ. δ'

Τά τού, Άδου σκυλεύσας βασιλεία, καί νεκρούς αναστήσας Μακρόθυμε,
Γυναίξί Μυροφόροις συνήντησας, αντί λύπης, χαράν κομισάμενος, καί
Αποστόλοις σου εμήνυσας τά τής νίκης σύμβολα. Σωτήρ μου ζωοδότα, καί

τήν κτίσιν εφώτισας φιλάνθρωπε, διά τούτο καί κόσμος συγχαίρει, τή εκ
νεκρών Εγέρσει σου πολυέλεε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Καταβασίαι

Ωδή α'

Ωδή γ'

Ωδή δ'

Ωδή ε'

Ωδή ζ'

Αινοῦμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Ωδή η'

Ο Ιερεύς: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τού Φωτός, εν ύμνοις τιμώντες
μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ
τώ σωτήρί μου.

· Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών
Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ
μεγαλύνωμεν.

Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπεινώσιν τής δούλης αυτού, ιδού γάρ από τού νύν
μακαριούσί με πάσαι γενεαί,

· Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...

Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί τό έλεος
αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.

· Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία
καρδίας αυτών.

· Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...

Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν
αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.

· Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...

Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθήναι ελέους, καθώς ελάλησε πρός
τούς πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

Ωδή θ'

α Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

α Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

α Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών
Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων
μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών,
Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.

α **Ότι σε αινοῦσι πάσαι αι Δυνάμεις των ουρανών, και σοι την
δόξαν αναπέμπουσι, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι,
νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν, εν Γαλιλαίας, πίσει Χριστόν θεάσασθαι, λέγοντα εξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καί κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός, ἔθνη πάντα, καί τοῦ Υἱοῦ, καί ἁγίου Πνεύματος, καί συνεῖναι, τοίς Μύσταις ὡς υπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον

Τοίς Μαθηταίς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστόν εώρακας, αναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθῶς εἶπεν, οἷς καί ὠφθη διδάσκων, καί φανερών τά κρεῖττονα, καί βαπτίζειν κελεύων ἐν τῷ Πατρὶ, καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τήν ἔγερσιν, καί δοξάζειν σε Κόρη.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'

Τόν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον, εἶδον γάρ Νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καί αὐτός ταύταις ἔφη, Ἰδοὺ Χριστός ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοίς Μαθηταίς, Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τό, Χαίρε, πρό σῆς Χριστέ συλλήψεως, Ἄγγελος δέ τόν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου, ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γάρ, χαράς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δέ ἀντὶ θανάτου, σέ χορηγόν, τῆς ζωῆς κηρύττων καί μεγαλύνων, καί λέγων τήν Ἀνάστασιν, Γυναιξί καί τοῖς Μύσταις.

ΕΞΑΠΟΣΤΣΙΛΑΡΙΟΝ Γ'

Ὅτι Χριστός ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω, ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρόν ἀπιούσι, Μύσταις δέ πάλιν ὠφθη, ἀνακειμένοις ἔνδεκα, οὗς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς Ουρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρών τό κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπό τοῦ τάφου σήμερον, καί τόν Ἄδην σκυλεύσας, καί θάνατον καταργήσας, σέ Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καί τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἀπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου, καί ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἰδῶμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπίζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καί πρός ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καί τό πραχθέν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστόν βλέψαι.

Θεοτοκίον

Τό χαίρετε φθελγζάμενος, διημείψω τήν λύπην, τῶν Προπατόρων Κύριε, τήν χαράν ἀντεισάγων, ἐγέρσεώς σου ἐν κόσμῳ, ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς Κυησάσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βοᾶν σοι, Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'

Ἡ ζωὴ καί ὁδός Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καί τῷ Λουκά συνώδευσεν, οἷς περ καί ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαούς κλῶν τόν ἄρτον, ὧν ψυχὰ καί καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καί Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἅ υπέστη, μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὠφθη τε καί τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον

Υμνώ σου τό αμέτρητον, έλεος Ποιητά μου, ότι σαυτόν εκένωσας, τού φορέσαι καί σώσαι, φύσιν βροτών κακωθείσαν, καί Θεός ών ηνέχου, εκ τής αγνής θεόπαιδος, κατ' εμέ τού γενέσθαι, καί κατελθείν, μέχρις Άδου, θέλων με τού σωθίηναι, πρεσβείαις της Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΣΤ'

Δεικνύων ότι άνθρωπος, Σώτερ εί κατ' ουσίαν, εν μέσω στάς εδίδασκες, αναστάς εκ τού τάφου, καί βρώσεως συμμετέσχες, βάπτισμα μετανοίας, ευθύς δέ πρός ουράνιον, ανελήφθης Πατέρα, καί Μαθηταίς, πέμπειν τόν Παράκλητον επηγγείλω, Υπέρθε Θεάνθρωπε, δόξα τή σή Εγέρσει.

Θεοτοκίον

Ο Ποιητής τής κτίσεως καί Θεός τών απάντων, σάρκα βροτείαν έλαβεν, εξ αχράντων αιμάτων, σου παναγία Παρθένε καί γάρ φθαρείσαν πάσαν, τήν φύσιν εκαινούργησε, πάλιν ώς πρό τού τόκου, καταλιπών, μετά τόκου, όθεν πιστώς σε πάντες, ανευφημούμεν κράζοντες, Χαίρε Δέσποινα κόσμου.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'

Ότι ήραν τόν Κύριον, τής Μαρίας ειπούσης, επί τόν τάφον έδραμον, Σίμων Πέτρος, καί άλλος, Μύστης Χριστού, όν ηγάπα, έτρεχον δέ οί δύο, καί εύρον τά οθόνια, ένδον κείμενα μόνα, καί κεφαλής, ήν δέ τό σουδάριον χωρίς τούτων, διό πάλιν ησύχασαν, τόν Χριστόν έως είδον.

Θεοτοκίον

Μεγάλα καί παράδοξα, δι' εμέ κατειργάσω, Χριστέ μου πολυέλεε, εκ Παρθένου γάρ Κόρης, ετέχθης ανερμηνεύτως, καί Σταυρόν κατεδέξω, καί θάνατον υπομείνας, εξαnéστης εν δόξη, καί τήν ημών, φύσιν ηλευθέρωσας τού θανάτου, Δόξα Χριστέ τή δόξη σου, δόξα τή σή δυνάμει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'

Δύο Αγγέλους βλέψασα, ένδοθεν τού μνημείου, Μαρία εξεπλήττετο, καί Χριστόν αγνοούσα, ώς Κηπουρόν επηρώτα, Κύριε πού τό σώμα, τού Ιησού μου τέθεικας; κλήσει δέ τούτον γνούσα είναι αυτόν, τόν Σωτήρα ήκουσε, Μή μου άπτου, πρός τόν Πατέρα άπειμι, ειπέ τοίς αδελφοίς μου.

Θεοτοκίον

Τριάδος Κόρη τέτοκας, απορρήτως τόν ένα, διπλούν τή φύσει πέλοντα, καί διπλούν ενεργεία, καί ένα τή υποστάσει, τούτον ούν εκδυσώπει, αεί υπέρ τών πίστει σε, προσκυνούντων εκ πάσης επιβουλής, τού εχθρού λυτρώσασθαι, ότι πάντες, πρός σέ νύν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'

Συγκεκριισμένων Δέσποτα, τών θυρών ως εισήλθες, τούς Αποστόλους έπλησας, Πνεύματος παναγίου, ειρηνικώς εμψυσήσας, οίς δεσμείν τε καί λύειν, τάς αμαρτίας ειρηκας, καί οκτώ μεθ' ημέρας, τήν σήν πλευράν, τώ Θωμά υπέδειξας καί τάς χείρας. Μεθ' ού βοώμεν, Κύριος, καί Θεός σύ υπάρχεις.

Θεοτοκίον

Τόν σόν Υιόν ώς έβλεψας, αναστάντα εκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, άπασαν θλίψιν απέθου, ήν υπέστης ώς Μήτηρ, ότε κατείδες πάσχοντα, καί χαράς εμπλησθείσα, σύν τοίς αυτού, Μαθηταίς γεραίρουσα τούτον ύμνεις. Διό τούς Θεοτόκον σε, νύν κηρύττοντας σώζε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'

Τιβεριάδος θάλασσα, σύν παισί Ζεβεδαίου, Ναθαναήλ τώ Πέτρω τε, σύν δυσίν άλλοις πάλαι, καί θωμάν είχε πρός άγραν, οί Χριστού τή προστάξει, εν δεξιόις χαλάσαντες, πλήθος είλκον ιχθύων, όν Πέτρος γνούς, πρός αυτόν ενήχετο, οίς τό τρίτον φανείς καί άρτον έδειξε, καί ιχθύν επ' ανθράκων.

Θεοτοκίον

Τόν αναστάντα Κύριον, τριήμερον εκ τού τάφου, Παρθένε καθικέτευε, υπέρ τών σέ υμνούντων, καί πόθω μακαριζόντων, σέ γάρ έχομεν πάντες, καταφυγήν σωτήριον, καί μεσίτιν πρός τούτον, κλήρος γάρ σός, καί οικέται πέλομεν Θεοτόκε, καί πρός τήν σήν αντίληψιν, άπαντες αφορώμεν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'

Μετά τήν θείαν Έγερσιν, τρίς τώ Πέτρω, φιλείς με, πυθόμενος ο Κύριος τών ιδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην, ός ίδων όν ηγάπα, ο Ιησούς επόμενον, ήρετο τόν Δεσπότην, Ούτος δέ τί; Εάν θέλω, έφησε, μένειν τούτον, έως καί páλιν έρχομαι, τί πρός σέ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον

Ω φοβερόν μυστήριον ώ παράδοξον θαύμα! διά θανάτου θάνατος, παντελώς ηφανίσθη, τίς ούν μή ανυμνήσει σου, καί τίς μή προσκυνήσει σου, τήν Ανάστασιν Λόγε, καί τήν αγνώς, εν σαρκί τεκούσάν σε Θεοτόκον. Ής ταίς, πρεσβείαις άπαντας, λύτρωσαι τής γεέννης.

- α Άγιος Κύριος ο Θεός ημών,
- α Άγιος Κύριος ο Θεός ημών.
- α Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών, καί προσκυνείτε τώ υποποδίω τών ποδών αυτού.
- α Ότι Άγιός εστιν.

ΑΙΝΟΙ

- α Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον. Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, αινεíte αυτόν εν τοίς Υψίστοις. Σοί πρέπει ύμνος τώ Θεώ,
- α Αινείτε αυτόν, πάντες οι Άγγελοι αυτού, αινεíte αυτόν, πάσαι αι Δυνάμεις αυτού, Σοί πρέπει ύμνος τώ Θεώ.

Αίνοι Έχος α'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται páσι τοίς οσίοις αυτού.
-- Υμνούμέν σου Χριστέ τό σωτήριον Πάθος, καί δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.
2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινεíte αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.
-- Ο σταυρόν υπομείνας, καί τόν θάνατον καταργήσας, καί αναστάς εκ τών νεκρών, ειρήνευσον ημών τήν ζωήν Κύριε, ως μόνος Παντοδύναμος.
3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινεíte αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.
-- Ο τόν άδην σκυλεύσας, καί τόν άνθρωπον αναστήσας, τή αναστάσει σου Χριστέ, αξίωσον ημάς εν καθαρά καρδία, υμνείν καί δοξάζειν σε.
4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινεíte αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.
-- Τήν θεοπρεπή σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, υμνούμέν σε Χριστέ, ετέχθης εκ Παρθένου, καί αχώριστος υπήρχες τώ Πατρί, έπαθες ως άνθρωπος, καί

εκουσίως υπέμεινας σταυρόν, ανέστης εκ τού τάφου, ως εκ παστάδος προελθών, ίνα σώσης τόν κόσμον, Κύριε δόξα σοι.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Ότε προσηλώθης τώ ξύλω τού σταυρού, τότε ενεκρώθη τό κράτος του εχθρού, η κτίσις εσαλεύθη τώ φόβω σου, καί ο Άδης εσκυλεύθη τώ κράτει σου, τούς νεκρούς εκ τών τάφων ανέστησας, καί τώ Ληστή τόν Παράδεισον ήνοιξας, Χριστέ ο Θεός ημών δόξα σοι.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Οδυρόμεναι μετά σπουδής, τό μνήμά σου κατέλαβον αι τίμια Γυναίκες, ευρούσαι δέ τόν τάφον ανεωγμένον, καί μαθούσαι παρά τού Αγγέλου, τό καινόν καί παράδοξον θαύμα, απήγγειλαν τοίς Αποστόλοις, ότι ανέστη ο Κύριος, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Τήν τών παθών θείαν μωλώπωσιν, σού προσκυνούμεν, Χριστέ ο Θεός, καί τήν εν τή Σιών δεσποτικήν ιερουργίαν, τήν εν τέλει τών αιώνων θεοφανώς γεγενημένην, τούς γάρ εν σκότει καθεύδοντας, Ο Ήλιος εφώτισας τής δικαιοσύνης, πρός ανέσπερον χειραγωγών έλλαμψιν, Κύριε δόξα σοι.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Τό φιλοτάραχον γένος τών Ιουδαίων ενωτίσασθε, Πού εισιν οι Πιλάτω προσελθόντες; είπωσιν οι φυλάσσοντες στρατιώται, πού είσιν αι σφραγίδες τού μνήματος; πού μετετέθη ο ταφείς; πού επράθη ο άπρατος; πώς εσυλήθη ο θησαυρός; τί συκοφαντείτε τήν έγερσιν τού Σταυρωθέντος, παράνομοι Ιουδαίοι; Ανέστη ο εν νεκροίς ελεύθερος, καί παρέχει τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Αίνοι Ήχος β'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Πάσα πνοή, καί πάσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ότι διά τού Σταυρού τόν θάνατον κατήρησας, ίνα δείξης τοίς λαοίς, τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, ως μόνος φιλόανθρωπος.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Ειπάτωσαν Ιουδαίοι, πώς οι στρατιώται απώλεσαν τηρούντες τόν Βασιλέα; διατί γάρ ο λίθος ουκ εφύλαξε τήν πέτραν τής ζωής; ή τόν ταφέντα δότωσαν, ή αναστάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες σύν ημίν. Δόξα τώ πλήθει τών οικτιρμών σου. Σωτήρ ημών δόξα σοι.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Χαίρετε λαοί, καί αγαλλιιάσθε, Άγγελος εκάθισεν εις τόν λίθον τού μνήματος, αυτός ημάς ευηγγελίσατο ειπών, Χριστός ανέστη εκ νεκρών, ο Σωτήρ τού κόσμου, καί επλήρωσε τά σύμπαντα ευωδίας. Χαίρετε Λαοί, καί αγαλλιιάσθε.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Άγγελος μὲν τό Χαίρε, πρό τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῆ Κεχαριτωμένη εκόμισεν, Άγγελος δέ τόν λίθον τοῦ ενδόξου σου μνήματος, εν τῆ σῆ Αναστάσει εκύλισεν, Ο μὲν αντί τῆς λύπης, ευφροσύνης σύμβολα μηνύων, ο δέ αντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμίν. Διό βοώμέν σοι, Ευεργέτα τῶν απάντων, Κύριε δόξα σοι.

5. Αινεῖτε αὐτόν εν τυμπάνω καί χορῶ, αινεῖτε αὐτόν εν χορδαῖς καί οργάνω,

-- Ἐρραναν μύρα μετά δακρύων, επί τό μνήμα σου αι Γυναίκες, καί επλήσθη χαράς τό στόμα αὐτῶν, εν τῶ λέγειν, Ανέστη ο Κύριος.

6. Αινεῖτε αὐτόν εν κυμβάλοις ευῆχοις, αινεῖτε αὐτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμοῦ. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Αινεσάτωσαν ἔθνη καί λαοί Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, τόν εκουσίως δι, ἡμᾶς σταυρόν υπομείναντα, καί εν τῶ ἄδη τριημερεύσαντα, καί προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τήν εκ νεκρῶν Ανάστασιν, δι' ἣς, πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τά πέρατα.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χεῖρ σου, μή επιλάθῃ τῶν πενήτων σου εις τέλος.

-- Εσταυρώθης, ετάφης, Χριστέ, ως ηβουλήθης, εσκύλευσας τόν θάνατον, ως Θεός καί Δεσπότης, δωρούμενος τῶ κόσμῳ ζωῆν αἰώνιον, καί τό μέγα ἔλεος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν ὅλη καρδιά μου, διηγῆσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Ὅντως παράνομοι σφραγίσαντες τόν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ηξιώσατε, ἔχουσι τήν γνώσιν οι φύλακες, σήμερον προήλθε τοῦ μνήματος, καί ἔλεγον, Εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οι Μαθηταί, καί ἐκλεψαν αὐτόν. Καί τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δέ καί γυμνόν. Αὐτός ανέστη αυτεξουσίως ως Θεός, καταλιπών καί εν τῶ τάφῳ τά εντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ιουδαῖοι, πῶς ου διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ο τόν θάνατον πατήσας, καί εν τῶ γένει τῶν ανθρώπων, τήν ατελεύτητον ζωῆν δωρούμενος, καί τό μέγα ἔλεος.

Αἶνοι Ἦχος β'

1. Τοῦ ποιῆσαι εν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πάσι τοῖς οσίοις αὐτοῦ.

-- Πάσα πνοή, καί πάσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ὅτι διά τοῦ Σταυροῦ τόν θάνατον κατήρησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τήν εκ νεκρῶν σου Ανάστασιν, ως ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

2. Αινεῖτε τόν Θεόν εν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αινεῖτε αὐτόν εν στερεώματι τῆς δυναμείας αὐτοῦ.

-- Ειπάτωσαν Ιουδαῖοι, πῶς οι στρατιῶται ἀπώλεσαν τηρούντες τόν Βασιλέα; διατί γάρ ο λίθος ουκ εφύλαξε τήν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τόν ταφέντα δότωσαν, ἢ αναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σύν ἡμίν. Δόξα τῶ πλήθει τῶν οικτιρμῶν σου. Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

3. Αινεῖτε αὐτόν επί ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αινεῖτε αὐτόν κατά τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

-- Χαίρετε λαοί, καί αγαλλιᾶσθε, Άγγελος ἐκάθισεν εις τόν λίθον τοῦ μνήματος, αὐτός ἡμᾶς ευηγγελίσαστο ειπών, Χριστός ανέστη εκ νεκρῶν, ο Σωτήρ τοῦ κόσμου, καί επλήρωσε τά σύμπαντα ευωδίας. Χαίρετε Λαοί, καί αγαλλιᾶσθε.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.
-- Άγγελος μέν τό Χαίρε, πρό τής σής συλλήψεως Κύριε, τή Κεχαριτωμένη εκόμισεν, Άγγελος δέ τόν λίθον τού ενδόξου σου μνήματος, εν τή σή Αναστάσει εκύλισεν, Ο μέν αντί τής λύπης, ευφροσύνης σύμβολα μηνύων, ο δέ αντί θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ημίν. Διό βοώμέν σοι, Ευεργέτα τών απάντων, Κύριε δόξα σοι.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Έρραναν μύρα μετά δακρύων, επί τό μνήμα σου αι Γυναίκες, καί επλήσθη χαράς τό στόμα αυτών, εν τώ λέγειν, Ανέστη ο Κύριος.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Αινεσάτωσαν έθνη καί λαοί Χριστόν τόν Θεόν ημών, τόν εκουσίως δι, ημάς σταυρόν υπομείναντα, καί εν τώ άδη τριημερεύσαντα, καί προσκυνησάτωσαν αυτού τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, δι' ής, πεφώτισται πάντα τού κόσμου τά πέρατα.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Εσταυρώθης, ετάφης, Χριστέ, ως ηβουλήθης, εσκύλευσας τόν θάνατον, ως Θεός καί Δεσπότης, δωρούμενος τώ κόσμω ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Όντως παράνομοι σφραγίσαντες τόν λίθον, μείζονος ημάς θαύματος ηξιώσατε, έχουσι τήν γνώσιν οι φύλακες, σήμεραν προήλθε τού μνήματος, καί έλεγον, Είπατε, ότι ημών κοιμωμένων, ήλθον οι Μαθηταί, καί έκλεψαν αυτόν. Καί τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δέ καί γυμνόν. Αυτός ανέστη αυτεξουσίως ως Θεός, καταλιπών καί εν τώ τάφω τά εντάφια αυτού. Δεύτε ίδετε Ιουδαίοι, πώς ου διέρρηξε τās σφραγίδας, ο τόν θάνατον πατήσας, καί εν τώ γένει τών ανθρώπων, τήν ατελεύτητον ζωήν δωρούμενος, καί τό μέγα έλεος.

Αίνοι Έχος δ'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Ο σταυρόν υπομείνας καί θάνατον, καί αναστάς εκ τών νεκρών, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τήν Ανάστασιν.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Εν τώ σταυρώ σου Χριστέ, τής αρχαίας κατάρας ηλευθέρωσας ημάς, καί εν τώ θανάτω σου, τόν τήν φύσιν ημών τυραυνήσαντα, διάβολον κατήρησας, εν δέ τή Εγέρσει σου, χαράς τα πάντα επλήρωσας, διό βοώμέν σοι, ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Τώ σώ Σταυρώ Χριστέ Σωτήρ, Οδήγησον ημάς επι τήν αλήθειάν σου, καί ρύσαι ημάς, τών παγίδων τού εχθρού, ο αναστάς εκ τών νεκρών, ανάστησον ημάς πεσόντας τή αμαρτία, εκτείνας τήν χείρά σου, φιλόανθρωπε Κύριε, τή πρεσβεία τών Αγίων σου.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχῳ, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα.
-- Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μή χωρισθεῖς μονογενές Λόγε τού Θεοῦ, ἦλθες ἐπί γῆς διά φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καί Σταυρόν καί θάνατον υπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθῆς τῆ θεότητι, ἀναστάς δέ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνῳ καί χορῳ, αινείτε αυτόν εν χορδαῖς καί ὀργάνῳ,

-- Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσόμενος Σωτήρ, καί εν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τού ἄδου ἐλευθερώσης, συναναστήσας ἐαυτῷ, παθῶν, μέν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστάς ὡς Θεός. Διά τούτο βοῶμεν. Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, ὁ μόνε Φιλάνθρωπε.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις εὐήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πάσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

-- Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε εν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρός σου ἐπάγη, ἐφρίξαν ἄδου πυλωροί, ὅτε εν τῷ μνημείῳ ὡς θνητός κατετέθης, καί γάρ του θανάτου καταργήσας τήν ἰσχύν, τοῖς τεθνεώσι πάσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῆ Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

7. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μή ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

-- Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σου τήν Ἀνάστασιν, Χριστέ ὁ Θεός, ἦλθε προλαβούσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή, εὔρε τόν λίθον ἀποκυλισθέντα τού μνήματος, καί τόν Ἄγγελον καθεζόμενον καί λέγοντα. Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τά σύμπαντα.

8. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Πού ἐστιν Ἰησοῦς, ὅν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἶπατε Ἰουδαῖοι, πού ἐστιν, ὅν ἐθήκατε εν τῷ μνήματι, τόν λίθον σφραγίσαντες, δότε τόν νεκρόν, οἱ τήν ζωῆν ἀρνησάμενοι, δότε τόν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι, κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τού Κυρίου τήν Ἐγερσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεῖς ἐκ τού μνήματος. Μέγα σου τό ἔλεος! Μέγα τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Αἶνοι Ἦχος πλ. α'

1. Τού ποιῆσαι εν αυτοῖς κρίμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἐστὶν πάσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

-- Κύριε, ἐσφραγισμένου τού τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προήλθες ἐκ τού μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἐγνώσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι, οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνώσι, πεφανέρωται δέ τά θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν, εν πίστει τό μυστήριον, ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καί τό μέγα ἔλεος.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

-- Κύριε, τούς μοχλοῦς τούς αἰωνίους συντρίψας, καί δεσμὰ διαρρήξας, τού μνήματος ἀνέστης, καταλιπῶν σου τά ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καί προήγες εν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ εν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τό ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

3. Αινείτε αυτόν ἐπί ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αινείτε αυτόν κατὰ τό πλήθος

τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Κύριε, αι Γυναίκες έδραμον επί τώ μνήμα, τού ιδείν σε τόν Χριστόν, τόν δι' ημας παθόντα, καί προσελθούσαι, εύρον Άγγελον επί τόν λίθον καθήμενον, τώ φόβω κυλισθέντα, καί πρός αυτάς εβόησε λέγων, Ανέστη ο Κύριος, είπατε τοίς μαθηταίς, ότι ανέστη εκ νεκρών, ο σώζων τάς ψυχάς ημών.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Κύριε, ώσπερ εξήλθες εσφραγισμένου τού τάφου, ούτως εισήλθες καί τών θυρών κεκλεισμένων, πρός τούς μαθητάς σου, δεικνύων αυτοίς τά τού σώματος πάθη, άπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας, ως εκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας υπήνεγκας, ως Υιός δέ τού Θεού, κόσμον ηλευθέρωσας. Μέγα σου τό έλεος, ακατάληπτε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Κύριε, ο Βασιλεύς τών αιώνων, καί Ποιητής τών απάντων, ο δι' ημάς σταύρωσιν, καί ταφήν σαρκί καταδεξάμενος, ίνα ημάς τού Άδου ελευθέρωσης πάντας, σύ εί ο Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Κύριε, τά υπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ή τίς αναγγελεί τά φρικτά σου μυστήρια; ενανθρωπήσας γάρ δι' ημάς, ως αυτός ηθέλησας, τό κράτος εφανέρωσας τής δυνάμεώς σου, εν γάρ τώ Σταυρώ σου, τώ Ληστή Παράδεισον ήνοιξας, καί εν τή Τάφη σου, τούς μοχλούς τού Άδου συνέτριψας, καί εν τή Αναστάσει σου, τα σύμπαντα επλούτισας. Εύσπλαγγχε δόξα σοι.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Μυροφόροι γυναίκες, τόν τάφον σου καταλαβούσαι, λίαν πρωϊ, επεζήτουν σε μυρίσαι τόν Αθάνατον Λόγον καί Θεόν, καί τού Αγγέλου τοίς ρήμασιν ενηγηθείσαι, υπέστρεφον εν χαρά, τοίς, Αποστόλοις μηνύσαι έμφανώς, ότι ανέστης η ζωή τών απάντων, καί παρέχεις τώ κόσμω ιλασμόν, καί τό μέγα έλεος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Τού θεοδέγμονος τάφου, πρός τούς Ιουδαίους οι φύλακες έλεγον. Ω τής υμών ματαιόφρονος συμβουλής! φυλάττειν τόν απερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην εκοπιάσατε, κρύψαι τήν Ανάστασιν τού σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανώς εφανερώσατε. Ω τού υμών ματαιόφρονος συνεδρίου! Τί πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε, ό ου κρύπτεται; μάλλον δέ παρ' ημών ακούσατε, καί πιστεύσαι θελήσατε τών γενομένων τήν αλήθειαν. Άγγελος αστραπηφόρος, ουρανόθεν κατελθών, τόν λίθον απεκύλισεν, ου τώ φόβω νεκρώσει συνεσχέθημεν, καί φωνήσας ταις κραταιόφροσι Μυροφόροις, έλεγε γυναιξίν, ουχ οράτε τών φυλάκων τήν νέκρωσιν, καί τών σφραγίδων τήν διάλυσιν, τού Άδου τε τήν κένωσιν. Τί τόν τό νίκος τού Άδου, καταργήσαντα, καί τού θανάτου τό κέντρον συντρίψαντα, ως θνητόν επιζητείτε; Ευαγγελίσασθε δέ ταχύ πορευθείσαι τοίς Αποστόλοις τήν Ανάστασιν, αφόβως κραυγάζουσαι. Ούτως ανέστη ο Κύριος, ο έχων τό μέγα έλεος.

Αίνοι Ἦχος πλ. β'

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πάσι τοίς οσίοις αὐτοῦ.

-- ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σέ τόν ἀναστάντα, Θεόν ἡμῶν υμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

2. Αἰνεῖτε τόν Θεόν εν τοίς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν εν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

-- Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἠνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σέ τόν ἀναστάντα, Θεόν ἡμῶν υμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

3. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

-- Σύν Πατρί καὶ Πνεύματι, Χριστόν ἀνυμνήσωμεν, τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐκβώμεν. Σύ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

4. Αἰνεῖτε αὐτόν εν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν εν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

-- Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τόν Προπάτορα ἡμῶν, διό σε καὶ δοξάζει, τό γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τήν Ἀνάστασιν.

5. Αἰνεῖτε αὐτόν εν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν εν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,

-- Κύριε, μέγα καὶ φοβερόν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τό μυστήριον, οὕτω γάρ προήλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τόν Ἀδάμ ἐλευθερώσης, ὅθεν εν οὐρανοῖς, Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τήν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου φιλόανθρωπε.

6. Αἰνεῖτε αὐτόν εν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν εν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πάσα πνοὴ αἰνεσάτω τόν Κύριον.

-- Ὡ παράνομοι, Ἰουδαῖοι, πού εἰσιν αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός, αὐτοὶ δέ κατησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστόν, τόν Κύριον τῆς δόξης, τόν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, αὐτόν προσκυνήσωμεν.

7. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μή ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

-- Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πὼς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προήλθεν ὁ Βασιλεύς, ἢ ὡς νεκρόν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεόν προσκυνήσατε, σύν ἡμῖν μελωδούντες. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

-- Τό ζωοδόχον σου μνῆμα, αἱ μυροφόροι Γυναῖκες, οδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, καὶ μύρα βαστάζουσαι, τό Σώμά σου τό ἀχραντον μυρίσαι ἐπεζήτην, εὐρον δέ φωτοφόρον Ἄγγελον, εν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς, αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα. Τί δακρύετε τόν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τήν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε ὡσπερ θνητόν εν μνήματι τόν Ἀθάνατον; δραμούσαι δέ μάλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως τήν παγκόσμιον χαρμονήν, εν ἢ καὶ ἡμᾶς Σωτῆρ φωτίσας, δώρησαι ἰλασμόν καὶ τό μέγα ἔλεος.

Αίνοι Ἦχος βαρύς

1. Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αὐτῆ ἔσται πάσι τοῖς οσίοις αὐτοῦ.

-- Ανέστη Χριστός εκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τά δεσμά, ευαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην, αινεῖτε ουρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

2. Αινεῖτε τόν Θεόν εν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ, αινεῖτε αὐτόν εν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

-- Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τόν μόνον αναμάρτητον.

3. Αινεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αινεῖτε αὐτόν κατὰ τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

-- Χριστοῦ τὴν Ανάστασιν, προσκυνούντες ου παύομεθα, αὐτός γάρ ημᾶς ἔσωσεν, εκ τῶν ανομιῶν ημῶν, ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ο δείξας τὴν Ανάστασιν.

4. Αινεῖτε αὐτόν εν ἤχῳ, σάλπιγγος, αινεῖτε αὐτόν εν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα.

-- Τί ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περί πάντων ὧν ανταπέδωκεν ημῖν, δι' ημᾶς Θεός εν ανθρώποις, διά τὴν καταφθαρείσαν φύσιν, ο Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καί ἐσκήνωσεν εν ημῖν, πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ο Ευεργέτης, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ο Ελευθερωτής, πρὸς τοὺς εν σκότει καθημένους, ο Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τόν Σταυρόν ο ἀπαθής, ἐπὶ τόν Ἄδην τό φῶς, ἐπὶ τόν θάνατον η ζωῆ, η Ανάστασις διά τοὺς πεσόντας, πρὸς ὄν βοήσωμεν, ο Θεός ημῶν δόξα σοι.

5. Αινεῖτε αὐτόν εν τυμπάνῳ καί χορῳ, αινεῖτε αὐτόν εν χορδαῖς καί ὀργάνῳ

-- Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καί θανάτου τό κράτος κατήργησας, τῆ κραταιά δύναμι σου, καί συνήγειρας νεκρούς, τους ἀπ' αἰῶνος εν σκότει καθεύδοντας, τῆ θεία καί ἐνδόξῳ Αναστάσει σου, ως Βασιλεύς τοῦ παντός, καί Θεός παντοδύναμος.

6. Αινεῖτε αὐτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινεῖτε αὐτόν εν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καί ευφρανθώμεν εν τῇ Αναστάσει αὐτοῦ ὅτι συνήγειρε νεκρούς, εκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καί ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ως Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καί τό μέγα ἔλεος.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, ὑψωθήτω η χεὶρ σου, μή ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εις τέλος.

-- Εξαστράπτων Ἄγγελος, εν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ Ζωοδόχου μνήματος, καί Γυναιξί Μυροφόροις ευηγγελίζετο λέγων. Ανέστη ο Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εις τὴν Γαλιλαίαν, τῷ δέ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καί τό μέγα ἔλεος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Τί ἀπεδοκιμάσατε τόν λίθον τόν ἀκρογωνιαίον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ο λίθος, ὃν ἔθετο ο Θεός εν Σιών, ο εκ πέτρας πηγάσας εν ἐρήμῳ τό ὕδωρ, καί ημῖν ἀναβλύζων εκ τῆς πλευράς αὐτοῦ ἀθανασία, οὗτός ἐστιν ο λίθος, ο ἐξ ὀρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθείς, ἀνευ θελήματος ἀνδρός, ο Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ο ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ ουρανοῦ, πρὸς τόν Παλαιόν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δαυιδ, καί αἰώνιος αὐτοῦ η Βασιλεία.

Αίνοι Ἦχος πλ. δ'

1. τ ού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον. Δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

-- Κύριε, ει καί κριτηρίω παρέστης, υπό Πιλάτου κρινόμενος, αλλ' ουκ απελείφθης τού θρόνου, τώ Πατρί συγκαθεζόμενος, καί αναστάς εκ νεκρών, τόν κόσμον ηλευθέρωσας, εκ τής δουλείας τού αλλοτρίου, ως οικτίρμων καί Φιλάνθρωπος.

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

-- Κύριε, ει καί ως νεκρόν εν μνημείω, Ιουδαίοι σε κατέθεντο, άλλ' ως Βασιλέα υπνούντα, στρατιώται σε εφύλαττον, καί ως ζωής θησαυρόν, σφραγίδι εσφραγίσαντο, αλλά ανέστης καί παρέσχες, αφθαρσίαν ταίς ψυχαίς ημών.

3. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.

-- Κύριε, όπλον κατά τού διαβόλου, τόν Σταυρόν σου ημίν δέδωκας, φρίττει γάρ καί τρέμει, μή φέρων καθοράν αυτού τήν δύναμιν, ότι νεκρούς ανιστά καί θάνατον κατήργησε, διά τούτο προσκυνούμεν, τήν Ταφήν σου καί τήν Έγερσιν.

4. Αινείτε αυτόν εν ήχω, σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

-- Ο Άγγελός σου Κύριε, ο τήν Ανάστασιν κηρύξας, τούς μέν φύλακας εφόβησε, τά δέ Γύναια εφώνησε λέγων. Τί ζητείτε τόν ζώντα μετά τών νεκρών, ανέστη Θεός ών, καί τή οικουμένη ζωήν εδωρήσατο.

5. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω,

-- Έπαθες διά σταυρού, ο απαθής τή θεότητι, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ίνα ημάς ελευθέρωσης τής δουλείας τού εχθρού, καί αθανατίσας, ζωοποιήσης ημάς Χριστέ ο Θεός, διά τής Αναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

6. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

-- Προσκυνώ καί δοξάζω, καί ανυμνώ Χριστέ, τήν σήν εκ τάφου Ανάστασιν, δι' ής ηλευθέρωσας ημάς, εκ τών τού Άδου αλύτων δεσμών, καί εδωρήσω τώ κόσμω ως Θεός ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

7. Ανάστηθι, Κύριε, ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μή επιλάθη τών πενήτων σου εις τέλος.

-- Τ ό ζωοδόχον σου μνήμα, φρουρούντες παράνομοι, σύν τή κουστωδία εσφραγίσαντο τούτο, σύ δέ ως αθάνατος Θεός καί παντοδύναμος, ανέστης τριήμερος.

8. Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν όλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.

-- Πορευθέντος σου εν πύλαις Άδου Κύριε, καί ταύτας συντρίψαντος, ο αιχμάλωτος ούτως εβόα, Τίς εστιν ούτος, ότι ου καταδικάζεται εν τοίς κατωτάτοις τής γής, αλλά καί ως σκηνήν κατέλυσε τού θανάτου τό δεσμοπήριον; εδεξάμην αυτόν ως θνητόν, καί τρέφω ως Θεόν. Παντοδύναμε Σωτήρ ελέησον ημάς.

Δόξα...

ΕΩΘΙΝΟΝ Α' Ἦχος α'

Εἰς τό ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειροοσμένοις, διὰ τήν χαμόθεν ἐπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος, καί προσκυνήσαντες αὐτόν καί τήν δοθείσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τήν υπ' οὐρανόν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καί τήν εἰς Οὐρανοῦς ἀποκατάστασιν, οἷς καί συνδιαγωνίζειν, ὁ ἀψευδῆς ἐπηγγείλατο, Χριστός ὁ Θεός, καί Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β' Ἦχος β'

Μετά μύρων προσελθούσαις, ταῖς περί Μαριὰμ Γυναίξί, καί διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετού, ὠράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καί θεῖος Νεανίας, καταστέλλων τόν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, Ἠγέρθη γάρ φήσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, διό κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς τήν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καί ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καί Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ' Ἦχος γ'

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τήν τοῦ Σωτήρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καί ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τό τῆς καρδίας σκληρόν, ἀλλά τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καί θαύμασι, πρὸς τό κήρυγμα ἀπεστέλλοντο, καί σύ μέν Κύριε, πρὸς τόν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα, οἱ δέ ἐκήρυττον πανταχοῦ τόν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι, Διό οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν δοξάζομέν σου, τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ' Ἦχος δ'

Ὁρθρος ἦν βαθύς, καί αἱ Γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τό μνήμά σου Χριστέ, ἀλλά τό σῶμα οὐχ ευρέθη, τό ποθούμενον αὐταῖς, διό ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες, Τί τόν ζώντα μετά τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον, Ἠγέρθη ὡς προεῖπε, τί ἀμνημονεῖτε τῶν ρημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τά οραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ' ἐδόκει λήρος τά εὐαγγέλια, οὕτως ἦσαν ἐτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί, ἀλλ' ὁ Πέτρος ἐδραμε, καί Ἰδῶν ἐδόξασέ σου, πρὸς εαυτόν τά θαυμάσια.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε' Ἦχος πλ. α'

Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μέν τοῖς οθονίοις μόνοις, ἐδώκας ἐννοήσαί σου τήν Ἀνάστασιν, Λουκά δέ καί Κλεόπα, συμπορευόμενος ὠμίλεις, καί ὀμιλῶν, οὐκ ευθέως σεαυτόν φανεροῖς; Διό καί ὀνειδίζη, ὡς ὁ μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, καί μή μετέχων τῶν, ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς, Ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τό τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καί τάς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καί ἐν τῷ εὐλογεῖν τόν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς, ὧν καί πρό τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνώσιν σου ἀνεφλέγοντο, οἱ καί τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις, ἤδη τρανώς ἐκήρυττόν σου τήν Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΣΤ' Ἦχος πλ. β'

Ἡ ὄντως εἰρήνη σύ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τήν σὴν διδούς, μετά τήν Ἐγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβους ἐδειξας αὐτούς, δόξαντας πνεῦμα ὀράν, ἀλλά κατέστειλας τόν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τάς χεῖρας καί τοὺς πόδας σου, πλὴν ἀπιστούντων ἐτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καί διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τόν νοῦν, τοῦ συνιέναι τάς Γραφάς, οἷς καί τήν Πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καί εὐλογήσας αὐτούς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Δίῳ σύν αὐτοῖς προσκυνούμεν σε, Κύριε δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ' Ἦχος βαρύς

Ιδού σκοτία καί πρωϊ, καί τί πρός τό μνημείον Μαρία ἔστηκας, πολύ σκότος ἔχουσα ταίς φρεσίν; υφ' οὐ πού τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἀλλ' ὅρα τούς συντρέχοντας Μαθητάς, πώς τοίς οθουίοις καί τῷ σουδαρίῳ, τήν Ἀνάστασιν ετεκμήρασαντο, καί ανεμνήθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καί δι' ὧν καί ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ανυμνούμεν σε τόν ζωοδότην Χριστόν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η' Ἦχος πλ. δ'

Τά τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς, ἰδού γάρ κατηξίωται, καί διδασκόντων Ἀγγέλων, καί τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ, ἀλλ' ἐτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνή ασθενῆς, διό καί αποπέμπεται μή προσψαύσαι σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοίς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς ευαγγέλια ἔφησε, τήν πρός τόν Πατρώον κλήρον ἀνοδὸν ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καί ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ' Ἦχος πλ. α'

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὐσης οψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καί θαύματι θαύμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τήν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἀλλ' ἐπλησας χαράς τούς Μαθητάς, καί Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αυτοῖς, καί ἐξουσίαν ἐνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καί τόν θωμάν σου κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διό παράσχου καί ἡμῖν, γνώσιν ἀληθῆ, καί ἀφεςιν πταισμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι' Ἦχος πλ. β'

Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθοδον, καί τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμούντες ὡς εἰκός, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ Μαθηταί, πρός ἐργασίαν ἐτράπησαν, καί πάλιν πλοῖα καί δίκτυα, καί ἄγρα οὐδαμού. Ἀλλά σύ Σώτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τά δίκτυα κελεύεις βαλεῖν, καί ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καί πλήθος τῶν ἰχθύων πολύ, καί δείπνον ξένον ἑτοιμον ἐν γῆ, οὐ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καί ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντρυφήσαι φιλόνηρωπε Κύριε.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ' Ἦχος πλ. δ'

Φανερών εαυτόν, τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτήρ μετά τήν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τήν τῶν προβάτων νομήν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τήν τοῦ ποιμένει φροντίδα αἰτῶν. Διό καί ἔλεγε, Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιμαίνε τά αρνία μου, ποιμαίνε τά πρόβάτά μου. ὁ δέ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τό φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυθάνετο. Ὡν ταίς πρεσβείαις Χριστέ, τήν ποιμήνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

Καί νῦν... τό παρόν Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γάρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ηχηλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐά ηλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καί ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διό ανυμνούμεν σε βούμεν. Ευλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

α Δόξα σοι τῷ δείξαντι τό φῶς, Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη,

εν ανθρώποις ευδοκία.

α Υμνούμέν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε, δοξολογούμέν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν.

α Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα,

α Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού Θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου.

α Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς.

α Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

α Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.

α Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.

α Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν.

α Γένοιτο, Κύριε, τό έλέός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ.

α Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου (γ').

α Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν, εν γενεά καί γενεά,

α Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.

α Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου.

α Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς.

α Παράτεινον τό έλέός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ').

Δόξα... Καί νύν... Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω γέγονεν. Άσωμεν τώ αναστάντι εκ τάφου καί αρχηγώ τής ζωής ημών, καθελών γάρ τώ θανάτω τόν θάνατον, τό νίκος έδωκεν ημίν, καί τό μέγα έλεος.